

# הַבְשָׂרָה הַקְרֹשֶׁה עַל־פִּי מֶלֶךְ

א      תְּחִלָת בְּשָׂרָת יְשֻׁעַ הַמֶשִׁיחַ בְּקִדְשָׁאַלְדוֹם: כְּבָתוֹב 1  
בְּנִבְיאִים הָנִינִי שָׁלֵחַ מְלָאכִי לְפָנֵיךְ וּפְנֵה דָרְבָךְ: קֹול 2  
קוֹרָא בְּמִדְבָּר פֶטֶן דָרְבָךְ יְהוָה יְשֻׁרוּם סְלֹוחָתוֹ: יוֹחָנָן 3  
הָיוּ טָבָל בְּמִדְבָּר וּקוֹרָא טְבִילָת הַתְשׁוּבָה לְסְלִיחָתוֹ 4  
חֲטֹאִים: וְתַגְזָא אֶלְיוֹן כָּל־אֶרֶץ יְהוָה וּבְנֵי יְרוּשָׁלָם 5  
וַיַּטְבִּלוּ כָלָם עַל־ידֵיכֶם בְּנֵרֶר פִּירָהָן מִתּוֹדִים אַתְּחַתְּאָתֶם: 6  
וַיַּחַנְנוּ לְבּוֹשׁ שָׂעֵר גִּמְלִים וְאוֹרֶר עֹור בְּמִתְנָיו וּמַאֲבָלוֹ 7  
חֲנִיבִים וְקִבְשָׁתִים רַקְעָרָב: וַיַּקְרָא לְאָמֵר בַּזָּא יְבָא אֶתְרָבִי 8  
הַחֹזֶק מִפְנֵי אֲשֶׁר קִטְנוֹתִי מִלְכָרֶב לְהַתִּיר אַתְּשָׁוְךְ  
נְעָלָיו: אָנָכִי טְבָלָתִי אֶתְכֶם כְּפָמִים וְהָוָא יַטְבִּל אֶתְכֶם 9  
בְּרוּתָה הַקָּדָשׁ:      נְהִי כִּימִם הָהָם וַיְבָא יְשֻׁעָה 10  
מִנְצָרָת אֲשֶׁר בְּגַלְיל וַיַּטְבִּל עַל־יְהוָה יוֹחָנָן פִּירָהָן: וְנְהִי  
אֶת־עַלְהָה עַלְהָה מִן־הַמִּים וַיַּרְא הַשְׁמִים וְהַתְּהִזְזֵז  
וְהַרְוחַ כִּיּוֹתָה יְרָדָת עַלְיוֹ:      נְהִי קֹול מִקְדָּשָׁמִים אַתָּה 11  
בְּנֵי יְהִידָה אֲשֶׁר רַצְתִּי־בָּוֹ:      וּמִנְרָה הַזְּכִיאָה דָרְרוֹת 12  
הַמִּדְבָּרָה:      נְהִי שָׁם בְּמִדְבָּר אַרְבָּאִים יָם וְתַשְׁטֵן נְקָדוֹ 13  
נְהִי עַמְּדָה תְּהִזְזֵז וְתַמְלִאָבִים שְׁדָתָהָה:      וְאֶתְרָבִי 14  
אֲשֶׁר הַסְּפָר יוֹחָנָן בָּא יְשֻׁעַ הַגְּלִילָה וַיַּקְרָא אַתְּבְשָׁוֹרָת  
מִלְבָות הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:      מְלָאָה הַעַת וְקָרְבָּה מִלְבָות 15  
הָאֱלֹהִים שָׁבוּ וְהָאָמִינּוּ בְּבִשְׂרָה:      נְהִי בְּחוּתָהָלָבָו 16

על-ידי יסיד גליל נירא ורעה שמעון ואנדרי אחריו שמעון  
 17 פרושים מצדקה ביום כי רגינוס היה: ויאמר אליהם  
 18 ישוע לבו אחריו ואתנכם דיני אנשים: עזובו מהר  
 19 את מכרתיחים וילכו אחריו: נהיו בעברו מעט מושם  
 ונרא את יעקב בונזבדי ואת יוחנן אחיו ונמניחת  
 20 באניה ומתקנים את דמברות: וימחר ויקרא אליהם  
 ויעזבו את זובדי אביהם באניה עם דשכירים וילכו  
 21 אחריו: ויבאו אל כפר נחום וימחר למו בשכחת לביית  
 22 הבנשת וילמד: וישתוממו על תורתו ביריה מלקרים  
 23 באיש שלטון ולא כפירים: ואיש היה שם  
 מבית הבנשת שלהם אשרהו טמאה בו ויעק לאמר:  
 24 אתה מהדרנו לך ישוע הנצרי להאבינו באך ודעתיך  
 25 מי אתה קדוש האלים: ויגערבו ישוע לאמר האלים  
 26 ונצא מפה: ויסחבו רוח הטמאה ווועק בקול גהו  
 27 ונצא מפה: ויבהלו כלם וישאלו איש את רעהו  
 לאמר מוזיאת מהדיה תורה ההדרשה אשר עז  
 לרחות הטמאה מצוה הוא בנוראה ורעה שמעות לו:  
 28 ונצא שמעו מהר בכלי סביבות ארץ גליל:  
 29 יהי אחריו צאתם מבית הבנשת ויבאו ביתה שמעון  
 ואנדרי עם יעקב ויוחנן: וחוותנת שמעון שכבה  
 31 אהנות הקחת וימחרו ידרשו אליו עלייה: ונש ויאחזו  
 ביריה ניקמה ותרף מפה הקחת פחאים ותשרת  
 32 אורטם: יהי בערב כבוא השמש ויביאו אליו את כל-  
 33 החילים ואת אחוי השדים: וככל-העיר נאספו וחדרו  
 34 פתח הבית: וירפא רביהם אשר היו חולים חקיים  
 שונים ונירש שעדים הרבה ולא נtan אחים לדבר  
 35 כי דעהו: וישכט בבלק בעוד נשף ונצא לך אל-  
 36 מקום חרבה נתפלל שם: וירדף אחריו שמעון וראשת

ודאנים אשר אותו: נימצאחו ויאמרו אליו הפה כלם <sup>37</sup>  
 מבקשים אותו: ויאמר אליהם לכו ונלכה אל-ערִי  
<sup>38</sup> הפלחות הקרבות ואקרה גס-שם כי בעבר-זאת  
 זאת: וזה קרא בכנסיותיהם בקהל-הנילן וינגרש אחד <sup>39</sup>  
 השדים: ניבוא אליו איש מצרע ויתחנן אליו <sup>40</sup>  
 ויברע על-ברכיו ויאמרה לו אמת-תרצה תוכל לטהרני:  
 וירחם עליו ישוע וישלח ידו ונעדרו ויאמר רצה אני <sup>41</sup>  
 טהר: עוזר מדבר והארעת סרה מפטו ניטהר: ונעדר <sup>42</sup>  
<sup>43</sup> בו ונמהר להוציאו החוצה: ויאמר אליו ראה אל-פנד <sup>44</sup>  
 לאיש דבר ולך קראת אל-הפטון ותקרב לטהרתו את  
 אש-רציה משה לעדות להם: וזהו יצא ויחל לקרא <sup>45</sup>  
 הרבה ולהשמע הדבר עד אשר לא-יבל לבוא עוד  
 אל-עיר לעין העם וישב מחוץ לעיר במקומות חרבנה  
 ניבוא אליו מבל-עברי משביב:

ונהי מים ניבא שנית אל-כפר נהום וישמעו כי <sup>2</sup>  
 הוא בבית: ויאספו רביהם מהריה עד-אפס מקום לעמוד <sup>2</sup>  
 א-צלפני הפתח וידבר אליהם את-דבר: ניבאו אליו <sup>3</sup>  
 אנשים נשאים איש נכה אברים וישארו בארכעה:  
 ולא יכלו לנשtot אליו מפני העם ויסירו את-הפגג במקומות <sup>4</sup>  
 אשר היה שם וחתרו תורתה ווירידי את-המשכב  
 אשר שכב עליה נכה האברים: ונהי קראות ישיע <sup>5</sup>  
 את-אמונותם ויאמר אל-נכה האברים בני נסלהילך  
 הטהתך: ושם אנשים מדרופרים ישבים ויאמרו <sup>6</sup>  
 בלבם: מה-הלווה כי ידבר נחותים כאלה מי יכול לסתה <sup>7</sup>  
 להטאים כי אם האלים לבדו: ונדע ישוע ברוחו <sup>8</sup>  
 כירבן חשבים בלבם ויאמר אליהם מהוע תהשבו  
 כאלה בלבכם: מה הנקל האמור אל-נכה האברים <sup>9</sup>  
 נסלהילך הטהתך אם-אמור קום שא את-משכבך  
 יההילך

וְהַתָּלֶךְ : וְלֹמְעֵן תְּדֻעֵן כִּי בְּנֵה אָדָם יְשִׁלוֹחַ חִשְׁלָצָן  
 לְסָלָת לְחַטָּאִים בָּאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וְאַבְرָהָם : לְךָ  
 אָנָּי אָמַר קָוֵם שָׂא אֶת־מִשְׁבָּחָךְ וְלֹךְ אֶל־בִּיתְךָ : וַיָּקָם  
 פָּתָחָם וַיָּשָׂא אֶת־מִשְׁבָּחָם וַיָּאֵלֶּעֶן כָּלָם עַד כִּירְחָמָן  
 כָּלָם וַיָּשְׁבֹּחַ אֶת־הָאֱלֹהִים לְאָמַר מְעוּלָם לְאָדָם  
 כֹּוֹאת : נִשְׁבֵּת וַיָּאֵלֶּעֶן אֶל־יָדָה תְּבָם וַיָּבֹא אֶלְיוֹן כָּל־  
 הַעַם וַיָּלֶאָרֶם : וַיָּהִי בְּעֵבֶר וַיָּהִי אֶת־לְוִי בְּנֵי־חֶלְפִּי יִשְׁבַּת  
 בְּבֵית הַמֶּבֶשׂ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן לְכָה אֶחָרִי וַיָּקָם וַיָּלֶךְ אֶחָרִי :  
 וַיָּהִי בְּאַשְׁר הַסְּבָב בְּכִירָתוֹ וַיָּפֹנוּ מִזְבְּחִים וְחַטָּאִים רַבִּים  
 עַמְּדִישׁוּ וְעַמְּדִתְלִמְידִיו כִּי רַבִּים הֵוּ חַהֲלָכִים אֶחָרִי :  
 וְהַטְּפָרִים וְהַפְּרוֹשִׁים רָאוּ אֶתְוָא אֶבֶל עַמְּדִה־מוֹכָבִים  
 וְחַטָּאִים וַיֹּאמְרוּ אֶל־תְּלִמְידִיו מַה־לִרְבָּכָם כִּי אֶבֶל  
 וְשַׁתָּה הוּא עַמְּדִה־מוֹכָבִים וְחַטָּאִים : וַיָּשָׁמַע וַיָּשַׁעַט  
 וַיֹּאמֶר תְּהֻזְקִים אֵינָם צָרִיכִים לְרַפָּא כִּי אַסְדוֹלִים לֹא  
 בָּאתִי לְקָרְאָה הַצָּדִיקִים כִּי אַסְדוֹה־חַטָּאִים (לִתְשֻׁבָּה) :  
 וְתַלְמִידִי יְחִנָּן וּמְלִמְדִי הַפְּרוֹשִׁים הֵוּ מְרַבִּים  
 לְשָׁם וַיָּבֹא וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן מַה־וְעַת תְּלִמְידִי יְחִנָּן וְתַלְמִידִי  
 הַפְּרוֹשִׁים צָמִים וְתַלְמִידִיךְ אֵינָם צָמִים : וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹן  
 וְשָׁעַר אַיְלָקָן יִמְלֹא בְּנֵי דְּחָפָה לְצִים בְּעֵוד תְּחִתָּן עַפְתָּם  
 כְּלִילִי מִרְיוֹת תְּחִתָּן עַפְתָּם לֹא יִכְלֹל לְצִום : הַנָּה יִמְתַּבֵּשְׁ  
 בָּאִים וְלִקְתֹּתְמָאִים בְּאִתָּם תְּחִתָּן וְאֹו יִצְוֹמָה בְּיִמְתַּבְּשָׁם : אַיְלָקָן  
 אַנְדָּס מִפְּרָד מִטְלִית בְּגַד חִדְשָׁה עַל־שְׁמָלָה בְּלָה כִּי אַסְיכָּנָן  
 וְתָמָק מְלָיוֹן הַחִדְשָׁה מִזְהָבָלָה וּמִתְּרַעַת הַקְּרִיעָה : וְאַיְלָקָן  
 נְתַן יְזִין חִדְשָׁה בְּנָאָרוֹת בְּלִילִים כִּי אַסְיכָּנָן יִבְקַע תְּזִין הַחִדְשָׁה  
 אֶת־הַנְּאָרוֹת וְתַזִּין יִשְׁפֵּךְ וְהַנְּאָרוֹת יַאֲבוֹן אֶבֶל יְזִין חִדְשָׁה  
 יִתְּזִין בְּנָאָרוֹת חִדְשִׁים : וַיָּהִי בְּעֵבֶר בְּשְׁבַת בֵּין  
 חִשְׁבָּות וַיָּחֶלוּ תְלִמְידִיו לְקַטְּפָ מִלְלִית בְּלִבְתָּם : וַיֹּאמְרוּ  
 אֶלְיוֹן הַפְּרוֹשִׁים רָאה מִזְהָבָה עַשְׁים בְּשְׁבַת אֶת־אַשְׁר־

לא עָשָׂה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הִנֵּה לֹא קְרַאתֶם אֶת־יְאָשֵׁר  
 עָשָׂה דִיד בְּחִוֹתָיו חַסֶּר וְרַעַב הוּא וְאַנְשָׁיו: אֲשֶׁר בָּא  
 אֲלֵיכֶיהָ אֱלֹהִים בִּימֵי אָבִיךָ תִּבְחֹן הַגּוֹל וַיַּאֲבַל אֶת־  
 לְבָבֶם הַפְנִים אֲשֶׁר לֹא נָתַן לְאַכְלָה בַּי אַסְטְּלָפְתָגִים וַיְמַנֵּן  
 גַּבְּדָלָגִים אֲשֶׁר אָתָּה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַשְׁבָּת נָתָנָה  
 בַּעֲבוּר הָאָדָם וְלَا הָאָדָם בַּעֲבוּר הַשְׁבָּת: לְכָן אַדְנָן  
**בְּלֵדָאָדָם נָם לְשָׁבָת:**

נִשְׁבֵּב וַיָּבוֹא אֲלֵיכֶית הַכְּנִסֶּת וְשִׁסְדָּאִישׁ אֲשֶׁר יָדו 3  
 יָבָשָׂה: וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִידְפָּאָהוּ בְּשָׁבָת לְמַעַן יִמְצָא 2  
 עַלְיוֹן עַלְילָות דְּבָרִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵהָאִישׁ אֲשֶׁר יִבְשָׂה יָדו 3  
 קַוְבָּח צַמְדָר בְּתֻקָּח: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם הַמְּתָר בְּשָׁבָת לְהִוְטִיב 4  
 אֵלֵךְ לְהַרְצֵל נְפֵשׁ אוֹ לְקַמִּית וְיַהְרִישׁוּ: וַיְפַנֵּן וַיְבַשֵּׂט 5  
 אֲלֵיכֶם בְּזֹעַף וַיַּחֲצַב עַלְיָקָשׁ לְבָכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהָאִישׁ  
 פַּשְׁט אֲתִידָה וַיְפַשְׁט יָדו וַיַּרְפָּא וַיְשַׁב בְּאַחֲרָת: וַיֵּצֵא 6  
 הַפְּרוֹשִׁים וַיִּמְהַרְוּ לְהַתִּיעַן עַלְיוֹן עַם־אֲנָשִׁי הַוְּרָדִים  
 לְאָבָדוֹן: נִשְׁיעַ סָדֶר מַשְׁמָם עַסְתָּלְמִידָיו אֲלֵיד 7  
 חַיָּם וַיָּלֹבוּ אֲחָרָיו עַם־רָב מִן־הַגְּלִיל: וַיִּהְוֹדָה 8  
 וּמִירוּשָׁלָם וּמִאָהָרָם וּמִעֲבָר הַיַּרְדֵּן וּמִסְבִּיבוֹת צָור וְצִידָן  
 הַמִּינָּן רַב בָּא אַלְיוֹן כִּי שָׁמַעַת אֶת בְּלֵדָאִישׁ עָשָׂה:  
 וַיֹּאמֶר אֲלֵתְלִמְדִידָוּ לְהַבִּין לוֹ אֲנָה קְטָנָה מִפְנֵי הַעַם 9  
 לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יַדְקֹוחוּ: כִּי רַפָּא לַרְבִּים עַד בִּינְפָלְלָה 10  
 עַלְיוֹן בְּלֵדָהמְגַנְעִים לְגַעַב בּוֹ: וְהַרְחִיחָת הַטְמָאוֹת פְּרָאוֹת 11  
 אָרוֹן נִפְלוּ לִפְנֵיו וְתַצְעַקְנָה לְאָמֵר אַתָּה הוּא בְּקַדְאָלְהִים:  
 וַיַּעֲדַר בָּבָב מַאֲדָל לְמַעַן אַטָּר לְאַתְּהַגְּלִינָה אָתוֹן: 12

וַיַּעֲלֵל אֲלֵהָהָר וַיָּקֹרֵא אֲלֵאִישׁ הוּא קְפִץ וַיָּבֹא אַלְיוֹן: 13  
 וַיְמַן שְׁנִים עַשֶּׂר אִישׁ לְהִוָּה אָתוֹ וְלַשְׁלָחוּם לְקֹרֵא: וְהִיא 14  
 לְדַם הַשְׁלַטָּן לְרַפָּא אֲתִידְתְּהַלְּאִים וְלַגְּרִשָּׁ אֲתִידְהַשְׁדִּים:  
 (וַיִּשְׁם אַת־שְׁנִים הַעַשְׂרֵה) וַיַּכְנֵה אַת־שְׁמַעַן בְּשֵׁם 15  
 פָּנָים 16

17 פָּטְרוֹס: וְאֶת-יִצְחָק בֶּן-חַבְדֵּי וְאֶת-זָהָן אֲדֹן יַעֲקֹב וְיַכְמָת  
 18 אֲתָּם בְּשָׁם בְּנִירְנַשׁ הָוּא בְּנִידְעֻם: וְאֶת-אַנְדְּרֵי וְאֶת  
 פִּילְפּוֹס וְאֶת-בְּרִיתְפָּלְמִי וְאֶת-מִתִּי וְאֶת-תְּהֻמָּא וְאֶת-יִצְחָק  
 19 בְּנִיחָלְפִּי וְאֶת-יְמָנִי וְאֶת-שְׁמַעַן דָּקָנִי: וְאֶת-יְהֻדָּה אִישׁ  
 20 קְרִיוֹת אֲשֶׁר הַסְגִּיר אָתוּ: וַיָּבֹאוּ רְבִיתָה וַיּוֹסְף  
 הַמּוֹן עַם לְהַחֲאָסָפָה עַד כִּי-לֹא יָכְלוּ אֲפָף לְאַכְלָלָלָם:  
 21 וַיָּשְׂמִעוּ קְרוֹבֵי וַיָּצָאוּ לְהַחֲזִיק בּוֹ כִּי אָמָרוּ יָצָא מִדְעָתוֹ:  
 22 וְהַסּוּפְרִים אֲשֶׁר יָרְדוּ מִירוּשָׁלַיִם אָמָרוּ בְּעַלְיזְבוֹל בּוֹ  
 23 וְעַלְיזְרִי שְׁרַדְשָׁרִים הָוּא מִנְרִישׁ אֶת-הַשְׁדָּרִים: וַיָּקֹרְא  
 אָוֹתָם אֶלְיוֹ וַיֹּדֶבֶר לָהֶם בְּמַשְׁלִים לְאמֹר אֵיךְ יִכְלֶל  
 24 הַשְׁפֹּטִין לְנֶרֶשׁ הַשְׁפֹּטִין: וְאֶת-נְחַלְקָה מִמְלָכָה עַל-עַצְבָּה  
 25 לְאִתְהֻבָּל לְעַמְדָה הַמִּמְלָכָה הַהְוָא: וּבֵית אֶמְנַחַלָּק עַל-  
 26 עַצְמוֹ לְאִזְׁבָּל לְעַמְדָה הַבֵּית הַהְוָא: וְאֶבֶדְשָׁפֹטִין יְתַקְוָמִם  
 27 אֶל-עַצְמוֹ וְנַחַלְקָה לְאִזְׁבָּל לְעַמְדָה כִּי-בָא קָצָ: אֵין אִישׁ  
 יָכַל לְבָא לְבֵית הַגָּבָור וְלֹגֶל אֶת-יְבָלָיו אָסְדָּלָא יָאָסָר  
 28 בְּרָאשָׁוֹתָה אֶת-הַגָּבוֹר וְאַחֲרָה יִשְׁסָּה אֶת-בִּבְרִיתָוּ: אָמַן אָמָר  
 אַנְיָ לְכֶם כִּי כָּל-הַחֲטָאִים יִשְׁלַחוּ לְבָנֵי אָדָם וּכְלָל-  
 29 הַגְּדוֹפִים אֲשֶׁר יִגְדְּפוּ: אֵיךְ הַמְּנַהָּר אֶת-רוֹתָחָה תְּקַדֵּשׁ אֵיךְ  
 30 לוֹ סְלִיחָה לְעוֹלָם כִּידְעֹנוּ יִשְׁאָ לְנֶצֶחָ: כִּידְמָה אָמָרוּ  
 31 רֹוחַ טְמָאָה בּוֹ: . . . וַיָּבֹאוּ אַמְוֹ וְאַחֲיוֹ וַיַּעֲמֹדוּ מִחְזֵין  
 32 וַיִּשְׁלַחוּ אֶלְיוֹ לְקָרְאָ לוֹ: וְהַמּוֹן עַם יִשְׁבּוּ סְבִיבָה לוֹ  
 וְיִאָמְרוּ אֶלְיוֹ הַנָּהָ אַמְקָה וְאַחֲךָ בְּחַזְוֹן וּמִבְקָשִׁים אָוֹתָךְ:  
 33 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָם מַיְהֵם אַמְיָ וְאַחֲיָ: וַיַּפְּנֵן וַיַּכְטֵן אֶל-  
 34 הַיְשָׁבִים סְבִיבָיו וַיֹּאמֶר הַנָּה אַמְיָ וְאַחֲיָ: כִּי כָּל-אֲשֶׁר  
 35 יִשְׁעָה רְצֹן הָאֱלֹהִים הָאָ אַחֲיָ וְאַחֲתִי וְאַמְיָ:

4 וַיָּשַׁב וַיַּחַל לְלִמְדָה עַל שְׁפַת הַיּוֹם וַיַּקְהַלֵּל אֶלְיוֹ הַמּוֹן ד  
 עַמְּדָרְבָּן וַיַּרְדֵּן וַיָּשַׁב בָּאֲנָה בֵּין וְכָל-הָעָם עוֹמֵד עַל-זָהָב  
 בְּיַמָּה בְּיַבְשָׁה: וַיַּלְמֹדָם הַרְבָּה בְּמַשְׁלִים וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָם  
 בְּלִמְדָה

בְּלֹפֶדוֹ אַתָּם : שְׁמַע שְׁמוֹעַ הַגָּה יֵצֵא הַזָּרֶע לִזְרֶע :<sup>3</sup>  
 וַיְהִי בְּזָרֶעוֹ וַיַּפְלֵל מִן-הַזָּרֶע עַל-יָד הַקְּרָך וַיָּבֹא עֻזָּב<sup>4</sup>  
 הַשָּׁמִים וַיַּאֲכַלְהוּ : וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נִפְלֵל עַל-מָקוֹם הַסְּפִלּוֹ<sup>5</sup>  
 אֲשֶׁר אִזְלָלוּ שְׁמָ אֶדְמָה תְּרֵבָה וַיִּמְתַּהֵר לְצַמֵּח כִּי לֹא  
 הָיָה לוֹ עַמְקָ אֶדְמָה : וַיְהִי כּוֹרֵח הַשָּׁמֶשׁ וַיַּאֲרֵב וַיִּבְשֶׂש<sup>6</sup>  
 מִן-אִזְלָלוֹ שְׁרֵשׁ : וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נִפְלֵל בֵּין הַקְּצִים וַיַּעֲלֵי  
 הַקְּצִים וַיִּמְעַכְבֵּר וְלֹא נָתַן פְּרִי : וַיֵּשׁ אֲשֶׁר נִפְלֵל עַד<sup>8</sup>  
 הַאֲדָמָה הַטּוֹבָה וַיִּתְן פְּרִי עַלְהָה וְנֶדֶל וַיַּעֲשֵׂה זֶה שְׁלָשִׁים  
 שָׁעָרִים וַיְהִי שְׁשִׁים וַיְהִי מָאתָה : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מַיְ אָשֶׁר<sup>9</sup>  
 אָנָּנוּם לוֹ לְשָׁמֵע יְשָׁמֵע : וַיְהִי בְּהַוּתוֹ לְכָבוֹד וַיָּגַשׁ<sup>10</sup>  
 הָאָנָשִׁים אֲשֶׁר אָתוּ עַמְ-שְׁנִים הַעֲשָׂר וַיָּשָׁאַלְוּהוּ עַל-  
 הַמְּפָשֵׁל : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְכֶם נָתַן לְדַעַת סְדָד מִלְכֹות<sup>11</sup>  
 הָאֱלֹהִים וַאֲשֶׁר מִבְּחֹזֶק לְהָם הַבָּל בְּמִשְׁלִים : לְמַעַן יְרָא<sup>12</sup>  
 רָאוּ וְלֹא יָדַע וְשָׁמַע שְׁמוֹעַ וְלֹא יִכְיַט פְּנִישָׁוּבוּ וְנִסְלַח  
 לְחַטָּאתֶם : וַיֹּאמֶר לְהָם לֹא יָדַעְתֶם אֶת-הַמְּפָשֵׁל הַזֶּה<sup>13</sup>  
 וְאֵיךְ יִכְיַט אֶת-הַמִּשְׁלִים כָּלִם : הַזָּרֶע הוּא זָרֶע אֶת-<sup>14</sup>  
 הַדָּבָר : וְעַל-יָד הַקְּרָך אֶלְהָה לָם אַשְׁר יָזְרַע בְּכָרְבָּר<sup>15</sup>  
 וּבְשָׁמָעַם אָתוּ מִיד בָּא הַשְּׁקָן וַיָּשָׂא אֶת-הַדָּבָר הַזָּרוּע  
 בְּלַבְבָּם : וּכְן הַגְּרָעִים עַל-מִקְמוֹת הַסְּפִלּוֹם הַשָּׁמָעִים<sup>16</sup>  
 אֶת-הַדָּבָר וּמִתְּרֵד בְּשָׁמָחָה יַקְהַהוּ : אֲךְ אִזְלָלָם שְׁרֵשׁ<sup>17</sup>  
 בְּקָרְבָּם וּרְקַל לְשָׁעה יַעֲמֹדוּ (אַחֲרֵיכֶן בְּבָא צְרָה וַיַּדְיִפְתֵּח  
 בְּגַלְל הַדָּבָר מִתְּרָה יַקְשְׁלֹו : וְאֶלְהָה הַגְּרָעִים בֵּין הַקְּצִים<sup>18</sup>  
 הַמִּשְׁמָעִים אֶת-הַדָּבָר : וְדָאנָת הַעֲולָם הַזֶּה וּמִרְמָת<sup>19</sup>  
 הַעֲשָׂר וְתָאֹת אֶחָרוֹת בָּאֹת וּמִמְעָכוֹת אֶת-הַדָּבָר וּפְרִי  
 לֹא יַזְרֹה-הָלוּ : וְאֶלְהָה הַגְּרָעִים עַל-הָאֶדְמָה הַטּוֹבָה הַמִּשְׁמָעִים<sup>20</sup>  
 הַשָּׁמָעִים אֶת-הַדָּבָר וּמִקְבְּלִים אָתוּ וַעֲשִׂים פְּרִי זֶה  
 שְׁלָשִׁים שָׁעָרִים וַיְהִי שְׁשִׁים וַיְהִי מָאתָה : וַיֹּאמֶר<sup>21</sup>  
 אֱלֹהִים הַבְּיאָה הַעֲרָל לְשָׁוֹם תְּהַת הַאִיפָּה וְתְּחַת הַמְּפָשֵׁה  
 וְלֹא

ולו לא לנטולו עליה מונדרה: כי אודה לך בתרום אשר  
 לא זגלה ולא גנו דבר כי אסילמן יזא לאיר: כל  
 אשר אונים לו לשונו ישמע: ויאמר אליהם  
 ראו מה אתם שטנים במקה אשר אתם מודרים בה  
 וזה רקם ושור יקוף لكم (חטאים): כי מי טיטל  
 נתן ינתן לו וממי שאידלו יקה מעת נס אהדרת לו:  
 ויאמר מלכיה האלים הוא באדם משליך  
 ורעד באדמתה: ושבב וקם לילה יום והזרע יצמיח ונחל  
 והוא לא יודע: כי הארץ מלאה מיציאך פריה אדי  
 הדשא ראשינה ואחריו את-השבלת ואחרידון אמר  
 הנטה ריבלאה בשבלות: ובאשר נמל הטרו ישר  
 לשלה ממל כי בשל קזר: ויאמר אלמה  
 נטעה אדמלות האלים יבאיזה משל נטעה:  
 וברוך שליחך אשר ערע באדמתה והוא קטן מפל  
 עזחים אשר על הארץ: ואחרי הרעם צלה ונחל  
 גול-בל-הרמות וצאה ענפים גורדים עד-אשר יקיש  
 שוק השיטים בצלב: ונטען ריבים ריבים כאלה דבר אליהם  
 אשר-זבר כפרא-זבר יכלו לשמע: יכלי משל לא  
 דבר אליהם וזה בזאת אלמיך עמו אין איש מהם  
 יברך להם את-הבל: וויה בזים ההוא לפניה  
 אשר יאמץ אליהם נערחה אל-יעבר חיים: וויהו אדי  
 חנון חכם וויהו אתי באניה אשר היה בה יאנית  
 אחרית הלו אפרית: ותקב רוח-קנדה נזולה ויטפי  
 הנלים אל-חוך האניה שד אשר-כמעת מלאה: וזה  
 ישע על-הכסה באחרי ראניה זעירו אותו יאמרו אליו  
 רב הלא תראה לנו ואנחנו אבדים: ויעור זעיר ברכות  
 ויאמר אל-הום הם זם ותשך קרות ותהי דממה  
 רביה: ויאמר אליהם לך החדים אתם אדי חסרתם  
 אמונה

אמונה: ויראו יראה גדוֹלה ויאמר כי איש אל-העוז מֵי <sup>ז</sup>  
 אפוא הוא אשר נס הָרֶוח ונס הַס שְׁקָעִים לו: <sup>ח</sup>

ויבאו אל-עַבְרָה תּוֹם אֶל-אָרֶץ הַגְּדוֹלִים: הַוְא יָצָא <sup>ט</sup>  
 מִדְּהָנִיה וְהַפְּדָאִיש אֲשֶׁר-רוּת טְמָאָה בָּו בָּא לְקַדְּשָׁתו  
 מִבֵּין הַקְּבָרִים: גַּמְלָשָׁבו בְּקָבָרִים וְנִס בְּעַבְתִּים לְאָרֶץ <sup>י</sup>  
 יְכָל אִיש לְאָסְרוֹ: כִּי-פְּעָמִים הַרְבָה אָסְרוּ בְּקָבָרִים <sup>ו</sup>  
 וּבְעַבְתִּים וַיַּתְּקַיֵּן אֶת-עַבְתִּים וַיַּשְׁבַּר אֶת-הַקְּבָלִים וְאִיש  
 לֹא עַצְר לְח לְכַבְשָׁו: וְהַוְא תְּמִיד לִילָה וַיָּמַם בְּקָרִים <sup>ז</sup>  
 וּבְקָבָרִים צָעַק וַיַּצְעַק אֶת-עַצְמוֹ בְּאָבָנִים: וַיָּהִי פְּרָאָתוֹ <sup>ח</sup>  
 אֶת-יִשְׂעָה מִרְחֹוק וּמִרְצֵץ וַיַּשְׁתַּחַוו לו: וַיַּעֲקַק קַוְל נְהֹול וַיֹּאמֶר <sup>ט</sup>  
 מַה-דְּלִי וְלֹך וַיַּעֲקַק פְּרָאָל עַלְיוֹן הַגְּנוּ מִשְׁבִּיעָך בְּאַלְמָנוֹת  
 אֲשֶׁר לֹא תִּצְנֵן: כִּי הַוְא אָמַר אֱלֹהִים צָא רֹוח הַטְמָאָה <sup>י</sup>  
 מִן-דְּאָדָם הַהָה: וַיְשַׁאֲל אָתוֹ מִה-הַשְׁמָךְ וַיַּעֲנֵן וַיֹּאמֶר לְנַיְזָן <sup>ו</sup>  
 שְׁמִי כִּידְבִּיט אָנָהנוֹ: וַיִּתְהַנֵּן אֱלֹהִים מָאָד לְבָלָתִי שְׁלָחוֹם <sup>ז</sup>  
 אֶל-מְחוֹן לְאָרֶץ: וַיַּעֲרֵר חֻוּדִים רַבִּים תְּהִוֵּה שְׁמָ רַעָה <sup>ז</sup>  
 בְּמוֹרֵד הַהָרִים: וַיִּתְהַנֵּן לוֹ בְּלַהֲשָׁדִים לְאָמֶר שְׁלַחְנוּ <sup>ז</sup>  
 אֶל-הַחֻוּדִים וַיַּכְאֵה אֶל-תוֹבָס: וַיַּעֲתֵה לָהֶם וַיָּצֹא רְדוֹת <sup>ז</sup>  
 הַטְמָאָה וַיָּבֹא בְּחֻוּדִים וַיַּשְׁתַּעַר הַעֲדר מִן-הַמִּזְבֵּחַ אֶל-  
 חַם וְהַם בְּאַלְפִּים בְּמִסְפֵּר וַיַּטְבְּעוּ כִּים: וַיַּעֲסֵן רַעַי <sup>ז</sup>  
 הַחֻוּדִים וַיַּגְדֵּו אֶת-הַדְּבָר בָּעֵיר וּבָשָׁहָה וַיָּצֹא לְרָאָות  
 אֶת-אֲשֶׁר-נְהֹזַתָּה: וַיָּבֹא אֶל-יִשְׂעָה וַיֹּרְאָו אֶת-אָחָיו <sup>ז</sup>  
 הַשְׁדִּים אֲשֶׁר תְּלִינוּ בָו וַיֹּאָזַב קָלְבָשׁ בְּנָרִים וּטוּבִ-  
 שְׁלֵל וַיֹּרְאָו: וַיַּנְדֵּז לָהֶם דָּרָאִים אֶת-אָשֶׁר נָעַשָּׂה לְאָחָיו <sup>ז</sup>  
 הַשְׁדִּים וְאֶת-דְּבָר הַחֻוּדִים: וַיִּתְהַנֵּן לוֹ לְסֹור מְגַבְּלִיהם: <sup>ז</sup>  
 וַיָּהִי בְּחִדְשָׁה אֶל-הָנִיה וַיִּתְהַנֵּן אֱלֹהִים הָאִיש אֲשֶׁר הָיָה <sup>ז</sup>  
 אָחָיו שְׁדִים לְתַחַת לְשָׁבַת עַמוֹ: וְלֹא הָנִיחָה לוֹ וַיֹּאמֶר <sup>ז</sup>  
 אֱלֹהִים שׁוּב לְבִיתְך אֶל-מִשְׁפְּחָתֶך וְנִגְדֵּל לָהֶם אֶת-הַגְּדוֹלוֹת  
 אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ הוּא וְתַחַק: וַיָּלַך וַיָּקָרָא בְּעַשְׂרֵה הַצְּרִים <sup>ז</sup>  
 אֶת-הַנְּרָלוֹת

את־הנקלות אשר־עשה לו ישע ותודה בלבם :

וישב ישע לעבר באנה אל־ עבר הים וקהל אליו המן

רב והוא על־שפת הים: והנה־בא אחר מראשי

הכנסת ושם יאר נרא אליו ופל לרניין: ותתק

אליו מאר לאמר כתו הקטנה חלה צד־לטota ana

בואריא ושים זיך עלייה לפיען תושע ותודה: וילך און

וילבו אחדרו המן רב וידקהו: ואשה היתה בזב

דמיה שתים עשרה שנה: והוא נעה הרבה תחת זין

רפאים רביהם והוצאה אתיבל אשר־לה ולא להועל

כפי אם בבריה מחלתה מאר: והוא בשעה את־שםע

ישוע ותבוא בתקה המן העם מהדרו ותגע בבערו: כי

אמרה אק אויב בבערו ואושעה: ויבש מקוּר דמי

פתחם ותקן בבשרה כי נרפא נעה: וברגע רע ישוע

בנטשו כי נבורה צאה ממעו ויפן בתקה העם ויאמר מי

נע בערו: ויאמרו אליו תלמידיו הקה ראה את־המן

יזחק אתה ואמרת מינע כי: ויבט סביב לראות

את־אשר עשרה זאת: וראה ותודה כי ידע

את־אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו ותגידו את

כל־אמת: ויאמר אליה כת אמינה השעה לך

לכי לשולם וחיה מגעד: עדנו מדבר ורעה

אנשים פאים מבית־ראש הכנסת ויאמרו בתקה מטה

לקה תטריח־עוד את־פורה: ובשם ישוע את־דבר

אשר דברו ויאמר אל־ראש הכנסת אל־תירא רק

האמינה: ולא נתן איש ללכת אותו וולתי פטורים

ויעקב ויוחנן אוח יעקב: ויבא בית־ראש הכנסת ונרא

מהמות הרכבים והמלחלים בקהל גוזל: ויבא ויאמר

אליהם מהרחה ותבכו הנערה לא מתה אקיונה

הוא: ושתוקן לו והוא הוצאה את־כלם ונקח את־אבי

הנערת ואחר-אפריה והאנשימים אשר אטו ניבא אל-הדר  
 אשר-שם שכבת הנערת: ויאחו ביד הנערת ויאמר <sup>41</sup>  
 אליה טליתא קומי פרושו יerde אני אמר לך קומי נא:  
 מיד כמה תילדה ותתחלק והוא בת-שבעים עשרה <sup>42</sup>  
 שנה ונישמו שמה גוזלה: וזהר אותן מאד לאמור <sup>43</sup>  
 אל-זידע הדבר לאיש ניצו לחתה לה לאכול:

ויצא ממש ניבא אל-ארצו וילכו אחורי תלמידיו: <sup>6</sup>  
 ויהי ביום השבת ייחל למלמד בבית הכנסת וישמעו <sup>2</sup>  
 רבים ונשתחוו ריאמרו מאין לאיש היה כאלה ומזה  
 החקמה ניתונה לו עד-אשר נעשה גבורות כאלה על-  
 זיו: הלא הוא החרש כדרמים ואח יעקב ויוסי ויהודיה <sup>3</sup>  
 ושמעון והלא אחיזתי אנטו פה ויהי להם לمثال:  
 ויאמר אליהם ישוע אין הנקיה נקלה כי אסיבארציו <sup>4</sup>  
 ובין קרוביו ובביתו: ולא יוכל לעשות שם כל-גבורת <sup>5</sup>  
 רק חלשים מעטים שם כדי עלייהם נרפאים: ויתמה <sup>6</sup>  
 על-חסרו אמוניתם <sup>7</sup> ויעבר בכפרים מסביב  
 ומלמד: ויקרא אל-שנים העשר ייחל לשלחן אותם <sup>7</sup>  
 שנים שנים ויתן להם שלתן על-דרוחות הטעמאות: ויצו <sup>8</sup>  
 עליהם אשר לא יקחו מאימה לדרכו וילתני מקל לבדו  
 לא תרמיל ולא לחים ולא מעות בחנורה: ולהיות גועל <sup>9</sup>  
 סנדל ושתוי כתנות לא ילבשו: ויאמר אליהם כי <sup>10</sup>  
 תבואו ביתה איש באחד המקומות שבו בו עד כי תצאו  
 משם: ובכל-אשר לא יאספו אתכם ולא ישמעו אליכם <sup>11</sup>  
 צאו ממש ונعرو אתרעפר כפות רגליכם לעדות להם  
 אכן אני אמר לכם לסתם ולעمرה יקל ביום הדין <sup>12</sup>  
 מן-העיר הריא): ויצאו ויקראו לשוב בתשובה: <sup>12</sup>  
 ונירשו שדים רבים ניסכו בשמעון חלשים רפואיים ורפאים: <sup>13</sup>  
 ונשמע המלך הורדוס שמעו כי נודע שמו <sup>14</sup>

ויאמר יוחנן המטביל געור קאנדרטמים ועל כן פעילים בו  
 15 הפתחות: ויש אמרים כי אליהו הוא ואחרים אמרו כי  
 16 נביא הוא או אחד הנביאים: וישמע הורדוס ויאמר  
 יוחנן אשר אני נשאתי אתידאשו מעליו היא קם מך  
 17 הפטמים: כי הוא הורדוס שלח ויתפש את יוחנן  
 ואסרו בבית הספר בinalg הורדיה אשת פילפים  
 18 אחיו אשר לזכה לו לאשה: כי יוחנן אמר אל הורדוס  
 19 אשת אחיך איננה מצרת לך: ותשטט אותו הורדיה  
 20 ותבקש בmittoto ולא מצאה: כי הורדוס ראה את יוחנן  
 באשר ידע כי איש צדיק וקדוש הוא ושמר עליו  
 21 וחרבה עשה וירב לו לשמע אותו: וייהי היום  
 המקבר באשר עשה הורדוס משטה ביום הילחת אותו  
 22 לנדיין ולשרי אלפיים וראשי הניל: ותבא בתה  
 הורדיה ותתקר ותויט בעני הורדוס ובעני המסבים  
 עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי מפני אתה אשר  
 23 תחפצי וא吞 לך: וישבע לה לאמր כל אשר תשאל  
 24 מפני אתה לך עד חצי המאות: ותצא ותאמר לאמה  
 25 מה שאל ותאמր אתה אש יוחנן המטביל: ותאמר  
 מאר לבוא אל המלך ותשאל לאמר רצוני שתתן לי  
 26 עתה בקערה אתה אש יוחנן המטביל: ותעצב המלך  
 מאר אך בעבור השמעה ובבעבור המסבים ענו לא  
 27 רצה להסביר פניה: ומיד שלח המלך אחד הטבחים  
 28 וצחו להביא אותך: וילך ויברת אתה אש בבית  
 הספר עבאיו בקערה ויתנו לנו ערחה וערחה נתנה  
 29 אל אותה: וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את גוינו  
 30 ונשיכוך בקברך:

וניהו לו את-כל-אשר עשו ואת-כל-אשר למדו:  
 ויאמר אליהם באו אתם לברכם אל-מקום חרבה  
 גוזו מעט כי רכבים היו הבאים והוציאים עד-לא-עתה  
 להם לאכול: וילכו משם באניה אל-את חרבתו  
 לבך: ורבעמו ראה אותם יוצאים ויבירחו רכבים וירוץ  
 שמה ברגליךם מבל הערים ויעברו אותם ואספו אליו:  
 ויאו ישוע ונידא המון עט רב וידם מעין לך  
 כי היו בצאן אשר איזליהם רעה ניחל לפמר אותם  
 בקרים חרבה: וינו כאשר רפה הוים לערוב ונגשו  
 אליו תלמידיו ויאמרו הנה המקום חרב והיום רד מארה:  
 שלח אותם וילכו אל-הצרים ותקפירים משביב לכות  
 להם לחים כי איזליהם מה-תשאכלו: ויען ויאמר אליהם  
 לנו אתכם לחים לאכל ויאמרו אליו הנך לכות להם  
 במאטים דינר לחת לחים לאכל: ויאמר אליהם כמה  
 כבאות-לחם יש לכם לכו וראו וידעו ויאמרו חמץ ושני  
 דנים: ויצו אותם לשבת כלם חברה חברה בלבד עלי-  
 ירך תשא: וישבו שורות שורות למאות ולתמים:  
 מוקח את-חמשת כבאות הלחם ואחר-שניהם קנים ונשא  
 עינוי השמיקה נברך ויפרנס את-הלחם ויתן לתלמידיו  
 לשום לפניהם ואחר-שניהם קנים חלק לכלם: ויאכלו  
 כלם וישבעו: נישאו מדרגותותם מלא סלים שנים  
 עשר וגו' מנתקנים: והאכלים מזחלחים רוי כחמשת  
 אלפי אש: ואמידין הארץ כתלמידיו לרדה באניה  
 ולעבור לפניו אל- עבר הים אל-בית צידה עד-שלוח  
 את-זעם: ויהי אחר שלוחם אותם יעל חרבה להתפלל:  
 נה-ערב והאניה באה בתוך הים וראו לבתו ביבשה:  
 ויראו אותם מתגעעים בשואם כי הרוח לנוגדים ויהי כעת  
 האשמה הרובעית נבא אליהם מטהך על-פני הים

49 וַיֹּאֶל לְעִבּוֹר לְפָנֵיכֶם: וַיַּרְא אֹתוֹ מִתְהַלֵּךְ עַל־פְּנֵי הַיּוֹם  
 50 וַיֹּאמְרוּ מִדְאֲהַדּוֹת הַזֹּאת וַיַּצְעַקוּ: כִּרְבְּלָם רָאוּהוּ וַיַּכְהַלֵּ  
 אֹז דִּבֶּר אֲתֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם חִזְקֵי כִּי־אַנְיָה הַזֹּאת אֲלֹ  
 51 תִּירְאָה: וַיַּרְדֵּ אֲלֵיכֶם בְּאָנָה וְהַרְיוֹת שְׁבָכָה וַיִּשְׁתּוּמֵס  
 52 לִבָּם עֲזֵד־יוֹתֵר וַיַּתְמֹהוּ: כִּי לֹא הַשְׁבִּילוּ בְּדָבְרֵיכְפְּרוֹת  
 53 חַלְמָם מִפְנֵי קָשֵׁי לִבְכֶם: וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיּוֹם וַיָּבֹא  
 54 אֶרְצָה גַּעֲסֵר וַיַּקְרַבּוּ אֶל־הַיּוֹבֵשָׁה: וַיְהִי בְּצָאתֵיכֶם מִן־  
 55 הָאָנָה וַיַּכְרִדוּ: וַיַּרְוּצְוּ בְּכָל־יְהָכְבָּר הַזֹּאת מִסְבֵּב וַיַּחֲלוּ  
 לְשָׂאת אֶת־הַחְוָלִים בְּמִשְׁפְּבוֹת אֶל־כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעוּ  
 56 כִּי הַזֹּאת שְׁם: וּבְכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יָבָא אֶל־הַפְּרָפְרִים או  
 אֶל־הַעֲרִים וְאֶל־הַשְׁדּוֹת שֶׁם שָׁמַי אֶת־הַחְוָלִים בְּחוֹצֹת  
 נִתְחַנֵּן לוּ שִׁגְעֻן רָק בְּכָנֶף בְּגַדּוּ וְהַהָּכְלִילָה כָּל אֲשֶׁר גַּעַר  
 בּוּ וַיַּנְשְׁעוּ:

7 וַיַּקְהַלֵּ אֲלֵיו הַפְּרוֹשִׁים וְאַנְשִׁים מִן־הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר  
 2 בָּאוּ מִירוּשָׁלָם: וַיְהִי כִּרְאוּתֵם מִתְלַמְּדֵי אֲכְלִים לְחַם  
 3 בְּיָדִים טְמָאֹת בְּלֹא מִטְבֵּלָה נְטִילָה וַיַּכְבִּיחוּ אֲתֶם: כִּי  
 הַפְּרוֹשִׁים וְכָל־יְהָדִים לֹא יָכְלוּ עַד־אֲשֶׁר נְטַלוּ אֶת־  
 4 יְדֵיכֶם יַעֲרַד־הַפְּרָק כְּאַחֲרֵם כִּמְה־שְׁמַטְפָּרִי הַזְּקָנִים: וְאֶת־  
 אֲשֶׁר מִן־הַשּׁוֹק אִינָם אֲכְלִים בְּלֹא טְבִילָה וְעוֹד דְּבָרִים  
 רַבִּים אֲשֶׁר קָבְלוּ לְשָׁמֶר כֹּמוֹ טְבִילָת פְּסָות וּכְדִים  
 5 וַיּוֹרֹת (וּמְטוֹת): וַיִּשְׁאַלְוּ אֶת־הַפְּרוֹשִׁים וְהַסּוֹפְרִים  
 מִהּוּנָעַת לְמִידֵיךְ אִינָם נְגַנִּים כַּפְרִי מִסְרָת הַזְּקָנִים כִּי  
 6 אֲכְלִים לְחַם בְּלֹא נְטִילָת יָדִים: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם  
 הַוְטֵב נָא וַיַּעֲלֵהוּ עַל־כֶּם הַחֲנִפִּים כִּמְה־חַטָּב רַעַם הַזֹּהֵב  
 7 בְּשְׁפָתָיו כִּבְדָ� וְלַבּוֹ רַחֵק מִפְנֵי: וְתָהּוּ יְדָאֵתֶם אֲתִי  
 8 מְאוֹת אַנְשִׁים מִלְמָדִים: כִּי עַזְבָתֶם אֶת־מְאוֹת אַלְדִים

להתויק בנסיבות בני אדם (טבילהות בדים וכיסות ובאה  
רבות אתם עושים): ויאמר אליהם יפה בטלתם אחד <sup>9</sup>  
מצות האלים כהו שתשמרו את המפרת שלכם: כי <sup>10</sup>  
משה אמר בבר את אביך ואת אמך ומקלล אביך ואמו  
מות ימת: ואותם אמרים איש כריאם לאביך ולאמו <sup>11</sup>  
קרבן פרושו מתקה לאלים מהדשאתה נהגה לי: ולא <sup>12</sup>  
תנחו לו לעשות עוד מאומה לאביך ולאמו: ותפורי אחר <sup>13</sup>  
הבר האלים עליי קבלתכם אשר קבלתם וזרבה  
באהתם עושים: נקרא אלכלחעם ויאמר אליהם <sup>14</sup>  
שמעו אליו בלבכם ורבינו: אין דבר מוחץ לאדם אשר <sup>15</sup>  
יבל לטע אוthon בבאו אלקרבו כי אסידרכרים  
היוaussים ממעה הימה יטמאו את האדים: כלאשר אונים <sup>16</sup>  
לי לשמע ישמע: ויהי באשר שב הביתה מנזחותן <sup>17</sup>  
ונשאלו תלמידיו על דבר הטישל: ויאמר אליהם הארץ <sup>18</sup>  
אתם חסרי בית הלא תשפלו כי כלחטא אלתוק  
האדם מוחצת לו לא יטמאו: כי לאיבו בלבו כי <sup>19</sup>  
אבדרכשו וניא אלבית הקפה המקה כל-הנאבל:  
ויאמר הייא מנזחים הוא מטהו את האדים: כי <sup>20</sup>  
21 מקרב האדם מלבו יצאות המוחשות הרעות נאף וננה  
ורצוח: ונעב ואהבת בעז ורשעה ורמייה ווללות ועין <sup>22</sup>  
רעה ונירוף וערין וסכלות: כלדרעות האלה מקרב <sup>23</sup>  
האדם הן יוצאות ומטהות אותו: ניקם משם <sup>24</sup>  
ילך לו אל-גבולות צור וצדון ובבאו הביתה לא אבה  
שידע לאיש ולא יבל לדסתה: כי אשא אשר רוח <sup>25</sup>  
טמאה נבנאה בבחת הקטנה שמנאה את-شمינו ותבא  
ותפל לרגליו: והאשה גנית וארץ מולדת פניקה <sup>26</sup>  
אשר לסוריה ותבקש ממע לبرش מחדש את-חדש מפתחה:  
ויאמר אלה ישע הניח לבנים לשבע בראשונה כי <sup>27</sup>  
לא-טוב

לא טוב לכתת לחם הבנים ולהשליכו לצערו הצלבים:  
 ותען והאמר אליו בן אבנִי אָבֵל גַּסְ-צָעֵרִי הצלבים  
 יאָבֵלו תחת השלחן מפזרתי לחם הבנים: ויאמר אליו  
 בandal דברך זה לכידך יצא השד מפהך: ותבא אל-  
 ביתה ותמצא את דילדה משבבת על חזמתה והשד  
 יצא מפהה: וישב ויצא מנכול צור וצדון ניבא  
 אליהם הגליל בחוות נבייל עשר הערים: ויביאו אליו  
 איש אשר היה חדש ואלם ויתחנן לו לשום עליו אחד  
 קדו: ויקח אותו לבתו מקרוב הדמן ונשם את אגבועתי  
 באוני וירק ונגע על לישנו: ויבט השמיימה ונאנח ויאמר  
 אליו אפתח ופרושו התפתחה: וברגע נפתחו אונו ויתה  
 אסור לשונו וידבר בשפה ברורה: ויצנו עליהם שללא  
 גרו לאיש ובאשר גורם בן ידטו להשתמע: וישתוממו  
 עד מאור ויאמרו את הפל עשה יפה נס החרשים הוא  
 עשה לשמעים נס האלים למדריכים:

ויהי בימים בהם בתקבץ עם רב ואין להם מה ה  
 יאָבֵלו ויקרא ישוע אל תלמידיו ויאמר אליהם: נכמרו  
 רחמי על-העם כיזה שלשת ימים עמדו עמי ואין להם  
 לחם לאבל: וזהו בשלהי אותם רעים לבתיהם  
 ותעלפו בךך ביש ביהם אשר בא מפהך: ויעננ  
 תלמידיו ויאמרו אליו מאי מאי זבל איש להשביע אחד  
 אלה לחם פה במדבר: וישאל אותם ויאמר בפה  
 כברותיהם יש לכם ויאמרו שבע: ויצו את-העם  
 לשבת הארץ ויקח את-שבע כברות הלחם ויברך  
 ויפרנס ונתן לתלמידיו לשום לפניהם וישימו לפני העם:  
 וילhum קצת דגימות קטנים ויברך ויאמר לשום לפניהם  
 נס את אלה: ויאָבֵלו וישבע וישאו מניהות  
 הנחותיהם שבאה דודים: והאבלים באربעת אלפיים  
 ישלהם

**ישלחם:** וירד בָּאֲנִיה עַמִּתְלֶמֶידיו וַיָּבֹא אֶל־<sup>10</sup>  
**כלילות דלמונתא:** ויצא הפלושים ויחלו להזנחת עמו <sup>11</sup>  
**וישאלו מאחו** את מון־הشمיטים למן נטהו: ונאנה <sup>12</sup>  
**ברוחו** ויאמר מהרהור הנעה מבקש־לו אתן אמר  
**אני לךם אמיינון** את לדור הזה: מעל מעלהם וישב <sup>13</sup>  
**ירד בָּאֲנִיה** ויעבר אל־ עבר חיים: והם שבחו לקחת <sup>14</sup>  
**בידם להם ולאלהה להם** באניה בלאי אס־כבר־להם  
**אתה:** נזהר אותם לאמר ראו השמרו لكم משאוד <sup>15</sup>  
**הפלושים ומשאר תורדים:** ויחסבו מה ומה ויאמרו <sup>16</sup>  
**איש אל־רעשו על כרילהם אין אהנו:** וידע ישוע ויאמר <sup>17</sup>  
**לهم מה־תיחסבו על כי־להם אין לכם העוד לא**  
**תשפלו ולא תבינו ולכם עודט קשה:** עיניכם لكم <sup>18</sup>  
**ולא תראו ואננים لكم ולא תשמעו ולא תונכו:** כאשר <sup>19</sup>  
**פרנסתי את־חמשת כפרות הילחים לחתשת אלף איש**  
**כשהם סלים מלאי פתרותים נשאתם ויאמרו אלף שנים**  
**עשרה:** ובשבע לארבעת אלפי איש בקה דודים מלאי <sup>20</sup>  
**פחותים נשאתם ויאמרו אלף שבעה:** ויאמר אלפיים <sup>21</sup>  
**אחד לא תבינו:** ויבא אל־בית צידה ויביא אלף <sup>22</sup>  
**איש עור ניתחנו לו לגעת בו:** וראה ביד השר <sup>23</sup>  
**ויליבדו אלף־מחוץ לכפר נירק בעינוי ושם ידיו עליו**  
**וישאלתו ויאמר אליו הראה אהה:** ויבט ויאמר אראה <sup>24</sup>  
**את־רבני האדם כי מתחלבים כאילנות אני ראה:** וויסוף <sup>25</sup>  
**ונשם שניית ידיו על־יעינו ותקחנה עינו מרפא נרא**  
**הבל היטב עד־למרחוק:** וישלחו אל־ביתו ויאמר <sup>26</sup>  
**אל־תבא אלף־הכפר (ואל־תתרבר לאיש בכפר):**  
**ויצא ישוע ותלמידיו לכת אל־כפר קיסרין** <sup>27</sup>  
**של־פילפים ויהי בחרך וישאל את־תלמידיו ויאמר**  
**אליהם מה אמרים לי בני אדם מידאני: וענו ויאמרו** <sup>28</sup>

ייחן המטביל ייש אמרים אליו ואחרים אמרים אחד  
 29 מזיהגיים: ושאל אותם לאמור ואתם מהתאמתי לך  
 30 מידי אני ויען פטרום ויאמר אליו אתה הוא הפישח: נידע  
 31 בם לבתו רברעלוי לאיש: ויחל להוותם שארכ  
 בך האדם לענות הרבה והזקנים וראשי הלהנים  
 וטופרים ימאשו ותרגו ומקצת שלשת ימים כום  
 32 יקרים: והוא דבר אתה דבר הזה פאני כלם ויקומו  
 33 פטרום ייחל לגערבו: ויפנו אחריו ובט אל-תלמידיו  
 מגער בפטרום ויאמר סור מעל פניהם כי אז לבך  
 34 לדברי האלים כי אמליך דברי האדם: יקרא אל-זעם  
 ואליתלמיידי ויאמר אליהם להפץ לכלת אחורי יכחש  
 35 בנפשו וישא את-צליבו וילך אחורי: כי פלא אשר יחש  
 להצליל את-נפשו יאבדנה וכל אשר תאבך נפשו לمعنى  
 36 ולمعنى הבשורה הוא צילנה: כי מה-יסכן לאדם  
 37 שיקנה את-כל-העולם ונשתחה נפשו: או מהיתון איש  
 38 פדיון נפשו: כי לאיש אשר-חיتي אני ודברי לו לחרפה  
 בהור הנארף והחותטא הנה אפודה ויהה לחרפה לבר  
 האדם בבואו בכבוד אביו עשה מלאכים הקדושים:

9      ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי יש בעמדים ט  
 פה אשר לא-יטמע טעם מיתה עד כי-ידאו מלכות  
 2 האלים באה בגבורה: ואחרי ששת ימים לכה  
 נשוע את-פטרום ואת-יעקב ואת-יוחנן ויעלם לבדים  
 3 עמו על-הר גבה ונשתחה לעיניהם: וויהיו בגדיו ויקו  
 לבנים מאר בسلح אשר לא זבל כובס הארץ להלבין  
 4 במויהם: וירא אליהם אלהו ומשה ויהו מדברים עס-  
 5 ישוע: ויען פטרום ויאמר אל-ישוע רבוי טוב לנו להיות  
 פה נעשה שלוש סכונות לך אחת ולמשה אחת  
 6 ולא-לו אחת: כי לא-זע מה-ידבר כי נבחרו:

ויהי ענן סובך עליהם ויצא מקדען קול אמר זה בני ז  
 זדי אלה תשפטון: וביתו פתאמ כה וכמה ולאדרא ז  
 עוד איש בלאו אתדישוע לבתו אחים: וירדו מנדרה ז  
 ויחורם לבתו הנדר לאיש אתדאשר ראו עד ביזיקום  
 קידאים מנדמותים: וישמרו אתנזכר בלבבם ז  
 וזרשו לדעת התקופה מנדמותים מההיא: וישאלו ז  
 לאמר מהזאת אמרים הטערים כי אלהו בוא יבוא ז  
 בראשונה: ויען ויאמר להם הנה אליהם בא בראשונה ז  
 וישיב אתחמל ומחקרווב על קידאים הלא אשר ז  
 עתה הרפה נקאים: אבל אמר אני לכם גסבא אליהם ז  
 וגסיעשו לו פרצונט פקטוב עליו: ויהי בבאו ז  
 אל-חמלמידים ויהי עצדב סביבותם וטפרים מתווכחים ז  
 עם: וככל-days פראותם אוֹתוֹ כן תקחו ויריצו אלה ז  
 ושאלו-לו לשולם: וישאל את-הטערים מהאטם ז  
 מתווכחים עמם: ויען אחד מנדמותם ויאמר רב הפני ז  
 אלך את-פניך אשרדרות אלם בקרבו: ובכל-מקומות ז  
 אשר יאהוד הוא מעצין אותו וירד רינו והריך שני ז  
 ויבש גטו ויאמר אל-חמלמידך לנרש ולא יבלו: ז  
 ויען ויאמר להם هو זור חסר אמונה עד-ממי אהיה ז  
 עמכם עד-ממי אשא אתכם והביאו אותו לפניו: ויביאו ז  
 לפניו ויהי כאשר ראותו ויריצנו דרוח פתאמ נפל ז  
 אדצה ויתנילל ווֹזֶד רזון: וישאל את-אבי בפה ימים ז  
 הירתילו ואת ויאמר ממי נערוי: ופעמים רבות ז  
 היפיל אותו גס-באס גס-באים להאבידו אך אס-יכל ז  
 מובל רחם עליינו וערנו: ויאמר אלהו ישוע לאמר אס- ז  
 מובל אמרת פל זבל המאמין: ויתן אבי הילד את- ז  
 קל ברכי ויאמר אני מאמן אידי עוז-נא לחסרון ז  
 אמונתי: וירא ישוע את-העם מתקבץ אליו ויגער ברוח ז  
 הטמא

הטעמא ויאמר רוח אלם וחרש אני מצוק צא מפש ואל  
 26 תסף לבודאו שוד: ויצעק וירצין אותו מעד יצא והוא  
 27 במת ורבים אמרו כי גען: ניחוק ישוע בידו ויעידתו  
 28 ניקם: נודה כאשר בא הביתה וישאלתו תלמידיו  
 בוחותם אותו לבודם לאמר מהו אנה לא בלא  
 29 לרשותו: ויאמר אליהם מפני היה יצא לא יצא כי אם  
 30 בחטפה ובצום: ונצאו מושם ויעברו בלילה ולא  
 31 אבה להודיע לאיש: כי היה מלמד את תלמידיו לאמר  
 אליהם כי עתיד פחד האנשים לה במסר בידי בני אדם  
 32 ותגרשו ואחרי מותו יקיים ביום השלישי: והם לא  
 33 הבינו את הדבר ויראו לשאל אותו: ויבא  
 אל בפרנחים ויית בנית ויאמר אליהם מה התופתיהם  
 34 איש עם רעהו בדרכו: ותדרשו כי התעשקו בדרכך מי  
 35 הנקול בהם: וישב ויראה אל שנים העשר ויאמר  
 אליהם איש כריזפץ להיות דראשון הוא יהה האחרון  
 36 לבכם ומשרת בכם: ניקח ילד ויעמידו בתוכם ויהבכו  
 37 ויאמר להם: תמקבל בשמי ילד אחד כמה הוא מקבל  
 אותו ותמקבל אותו אין מקובל אותו כי אם אתה אשר  
 38 שלחני: ויתן יהנן ויאמר אליו רבי ראיתי איש  
 מברש שעדים בשמה ואינו הולך אחרינו ונבלאת צע  
 39 אשר לא הולך אחרינו: ויאמר ישוני אל-תבלאות כי  
 אין איש עשה נבירה בשמי יוכל במהרה לדבורי  
 40 רעה: כי כל אשר אין לצערינו לנו הוא: כי כל  
 41 הפשקה אתכם כום מים בשמי באשר למשיח אתם  
 אמן אמר אני לכם לא יאבד שברו: וכל-הפשקל  
 42 אחר הקטעים הטעמים כי טוב לו שיטלה פלח-דרכב  
 43 על-צוארו ותשליך בים: ואסידך פחשילך קצץ אתה  
 טוב לך לבוא לתחים ואתה קטע מהיות לך שתי זדים  
 יתכלך

וְתַלְكָד אֶל־נִידָּהָם אֶל־דָּאשׁ אֲשֶׁר לֹא תִּכְבַּה : אֲשֶׁר־שָׁם 44  
 תַּולְעָתָם לֹא תִּמְוֹת וְאַשֵּׁם לֹא תִּכְבַּה : וְאַם־דָּגָלָךְ 45  
 תִּכְשִׁילָךְ קָצֵן אַתָּה טֻוב לְךָ לִבוֹא לְחַיִים וְאַתָּה פָּסָה  
 מְהִזְוֹת לְךָ שְׁתִּי רְגָלִים וְתִשְׁלַךְ לְנִידָּהָם אֶל־דָּאשׁ אֲשֶׁר  
 לֹא תִּכְבַּה : אֲשֶׁר־שָׁם תַּולְעָתָם לֹא תִּמְוֹת וְאַשֵּׁם לֹא 46  
 תִּכְבַּה : וְאַם־עִינָךְ תִּכְשִׁילָךְ עַקְרָב אַתָּה טֻוב לְךָ לִבוֹא 47  
 בְּמִלְכָות הָאֱלֹהִים בַּעַל עַז אַחַת מְהִזְוֹת לְךָ שְׁתִּי עִנִּים  
 וְתִשְׁלַ�ךְ לְנִידָּהָם : אֲשֶׁר־שָׁם תַּולְעָתָם לֹא תִּמְוֹת וְאַשֵּׁם 48  
 לֹא תִּכְבַּה : כִּי בְּלִאֵישׁ בָּאֵשׁ יְמָלֵח וּבְלִקְרָבָו בְּפִלָּחָה 49  
 יְמָלֵח : טֻוב הַמְּלָח וְאַם־הַמְּלָח יְהוָה תְּפֵל בְּמַה תִּתְקַנוּ 50  
 אָתוּ דְּהַלְכָם מְלָח בְּקָרְבָּכֶם וַיְהִי שְׁלוּם בֵּיןְכֶם :

וַיָּקְם מִשְׁם וַיֵּלֶךְ אֶל־גְּבוּל יְהוָה מַעֲבָר הַזָּרֶן 51  
 וַיָּקְהַלְוּ עֹד אֶלְיוֹן הַמִּזְרָח עַם וַיָּלִפְרַדְם בְּפָעַם : וַיָּגַשׂ 52  
 אֶלְיוֹן הַפְּרוֹשִׁים לְנִסְתָּוּ וַיָּשָׁאַלְוּוּ וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹכֵל אִישׁ  
 לְשָׁלָח אֶת־אָשָׁתוֹ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶלְيָהָם מִהְצֹהָה אַתָּכֶם 53  
 מֹשֶׁה : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הַתִּיר לְכַתֵּב סְפָר כְּרִיתָה וְלִשְׁלָחָה : 54  
 וַיַּעֲנֵן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָם מִפְנֵי קַשְׁי לְכַבְּכָם כִּתְבֵּנְךָ 55  
 אֶת־דְּמָצֹהָה זוֹאת : אָכַל מִרְאַשִׁית הַבְּרִיאָה וּבָר וַיָּקַבֵּה 56  
 בְּרָא אַתָּם אֱלֹהִים : עַל־כֵּן יַעֲבֹד־אֵישׁ אֶת־אָבִיו זֶה 57  
 אַפְּוֹן וְדַבָּק בָּאָשָׁתוֹ : וְהַזָּה שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאֶבֶן 58  
 אַפְּוֹא אַיִם עוֹד שְׁנֵים כִּי אַסְטְּבָשָׂר אֶחָד : לְכָן אַתָּה 59  
 אֲשֶׁר־חַבֵּר אֱלֹהִים לֹא יִפְרִידָנוּ אָדָם : וַיְהִי בְּבֵית וַיִּשְׁוֹבֵן 60  
 תַּלְמִידֵי לְשָׁאֵל אֶתְּזָאת : וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָם הַמֶּשֶׁלֶח 61  
 אֶת־אָשָׁתוֹ וְלִקְמֵת אַחֲרַת נָאָף הוּא עַלְדָה : וְאַשְׁהָ כִּי 62  
 תַּעֲזֹב אִישָׁה וְהַוְתָה לְאִישׁ אֶחָד נָאָפתָה הוּא :

וַיָּבִיאוּ אֶלְיוֹן יְלִדִים לְמַעַן יִגְעַן בְּהָם וַיָּגַעַרְוּ הַתַּלְמִידִים 63  
 בְּמַבְיאִים אַתָּם : וַיָּרָא יְשֻׁעָה וַיַּדַּע לוֹ וַיֹּאמֶר אֶלְיָהָם 64  
 הַגְּדוֹלָה לְיִלְדִים לִכְבוֹא אֱלֹהִים וְאֶל־תִּמְנַעַנְךָ כִּי לְאֱלֹהָ מִלְכָות  
 הָאֱלֹהִים

15 רְאָלֹהִים: אַמְنָן אָמַר אֲנֵי לְכֶם כֹּל אֲשֶׁר-לֹא יִקְבֶּל אֶת-  
 16 מֶלֶכְתָּה רְאָלֹהִים כְּפִילָד לְאַיִבָּא בָּה: וַיַּחֲבֹקָם וַיִּשְׁתַּחַזֵּן  
 17 עַלְיָהֶם וַיִּבְרְכֵם: נָדוּ בְּצָאתָו לַדָּרֶךְ וְהַנְּהָרִי  
 איש רַץ לְקַרְאָתוֹ וַיַּכְרַע לְפָנָיו וַיִּשְׁאַל אָתוֹ לְאָמַר רַבִּי  
 18 רַחוֹב מָה אֲعָשָׂה וַיַּרְא שְׁנֵי עַולְמִים: וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׁעוּ  
 מִדְעוֹעַ קָרָאת לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אֵם אֶחָד וְהַזָּא  
 19 רְאָלֹהִים: הַנְּ דִעְתָּ אֶת-דִּינָּמוֹת לֹא חֲנָאָף לֹא חֲרָצָה  
 לֹא חֲנָבָל לְאֶת-חָנָה עַד שְׁקָר לֹא תַּעֲשֵׂק כַּפֵּד אֶת-  
 20 אַבְיךָ וְאֶת-אַמְתָּה: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי רַבִּי אֶת-כָּל-אֱלֹהָה  
 21 שְׁמָרְתִּי מִגְּנוּרִי: וַיַּפְשֵׁר יִשְׁעוּ נְאַרְבָּתוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי  
 אַחֲתָה חַסְדָּתָךְ לְךָ מִכֶּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לְךָ וַתַּן לְעַגְלִים  
 וַיַּהַרְלָךְ אֹצֶר מִשְׁמִימִים וּבוֹא שָׁא אֶת-הַצְלָבוֹ וְלֹךְ אַחֲרִי:  
 22 וַיַּצְרַלֵּוּ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיַּעֲצֹב וַיַּלְךְ לוֹ כִּי-זֹה רַב הַזֶּה  
 23 לוֹ: וַיַּבְטֵחַ יִשְׁעוּ סְבִיבָם וַיֹּאמֶר אֶל-מָלְמִידִיו בְּפִיה יִקְשַׁה  
 24 לְמַעַלִּי גַּבְסִים לְבוֹא בְּמֶלֶכְתָּה רְאָלֹהִים: וַיַּחַלְלוּ  
 מָפְלָמִידִים עַל-הַדָּבָר יוֹסֵף יִשְׁעוּ וַיַּעֲן וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּנֵי  
 מָה קָשָׁה לְבַטְחִים עַל-חוֹלָם לְבוֹא אֶל-מֶלֶכְתָּה  
 25 רְאָלֹהִים: נָכַל לְגַמֵּל לְעַבְרָה בְּנַקְבָּה הַמְּחַת מִבּוֹא עַשְׁיר  
 אֶל-מֶלֶכְתָּה רְאָלֹהִים: וַיּוֹסִיףּ עוֹד לְהַשְׁתּוּמָם וַיֹּאמֶר  
 27 איש אֶל-אֶחָיו וּמִרְאָפוֹא יִכְלֶל לְהַוְשָׁעָה: וַיַּבְטַבֵּט יִשְׁעוּ  
 וַיֹּאמֶר מִבְנֵי אָדָם תְּפִלָּא זֹאת אֲךָ לֹא מְאָלֹהִים כִּי  
 28 מְאָלֹהִים לֹא יִפְלָא כְּלִידָבָר: וַיַּחַל פֶּטְרוֹזִים  
 לְאָמַר אֱלֹהִי הַנְּ אַנְחָנוּ עֲוֹבָנוּ אֶת-הַבָּל וְלֹךְ אַחֲרִיךְ:  
 29 וַיַּעַן יִשְׁעוּ וַיֹּאמֶר אַמְנָן אָמַר אֲנֵי לְכֶם כִּי אֵין איש אֲשֶׁר  
 עֻובָּד אֶת-בֵּיתוֹ אוֹ אֶת-אֶחָיו אוֹ אֶת-אֶחָיוֹתָיו אוֹ אֶת-  
 אָבִיו אוֹ אֶת-אָמוֹר אוֹ אֶת-אָשָׁתוֹ אוֹ אֶת-בְּנֵיו אוֹ אֶת-  
 30 שְׁדוֹתָיו לְמַעַן וּלְמַעַן הַבְּשָׂורָה: אֲשֶׁר לֹא יִקְחֶחֶת עַתָּה  
 כְּמַן הַזָּה בְּכָל-הַרְדִּיפּוֹת מֵאָה פָּעָמִים כְּהַקְמָה בְּתִים  
 וְאַחֲרִים

וְאֶחָדִים וְאֶחָדוֹת וְאֶמְוֹת וּבְנִים וְשָׁרוֹת וְלַעֲזָלִים תְּקֵא דָבֵר  
שְׁלָלִים: וְאוֹלֵם רַבִּים מִן-הָרָאשָׁוֹנִים וְיוֹדוֹ אֶחָדוֹנִים 31  
הָאֶחָדוֹנִים רָאשָׁוֹנִים: וַיְהִי בְּזֶהָדָה מִעְלָתָם 32  
וְרוּשָׁלִים וַיְשֻׁועַ חֹלֶד לְפָנֵיהם וְהַמָּה נְבָחָלִים וְחוֹלָכִים  
אֶחָדוֹי בְּחֶדְדָה וַיּוֹסֶף לְקַחַת אֶלְיוֹ אֶת-שְׁנִים הָעָשָׂר  
רַחַל לְהַגֵּד לָהֶם אֶת-אָשָׂר יִסְרָאֵל לְאמֹר: הַנָּה אַנְחָנוּ 33  
עָלִים וְרוּשָׁלִים וּבְנִי-הָאָדָם יִשְׁקַר לְרָאשֵׁי הַבָּנִים  
וּלְסּוּפְרִים וְרוּשָׁלִים לְמִות וַיִּמְשְׁרוּ אֹתוֹ לְנוּיִם: וַיַּתְּפִלֵּ 34  
בּוֹ וַיְכֹהֵן בְּשָׁוֹטִים וַיָּלֹקֵן בְּקָנִין וַיְמִתְחַזֵּן וּבְזָוִם הַשְׁלִישִׁי  
קוֹם יָקֹם: . וַיִּקְרַבֵּו אֶלְיוֹ יַעֲקֹב וַיְזַהֵּן בְּנֵי זְבָדִי 35  
וַיֹּאמְרוּ רַבִּי חַפְצִים אַנְחָנוּ שְׁתַּגְשֵׁה לָנוּ אֶת-אָשָׂר נְשָׁאַל  
מִפְּךָ: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹם מִה-אֹיתָם כִּיד-אָעַשָּׂה לְכֶם: 36  
וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹ תְּנַהֲלֵנִי לְשָׁבַת אֶחָד לִימִינָךְ וְאֶחָד 37  
לְשָׁמָאלָךְ בְּכָבוֹדְךָ: וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹם יִשְׁעוּ לֹא יַדְעָתֶם 38  
אֶת אָשָׂר שָׁאַלְתֶּם הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתְוֹת אֶת-הַפּוֹתָם אֲשֶׁר אַנְיִ 39  
שְׁתָה וְלַהֲטֵבֵל הַטְּבִילָה אֲשֶׁר אַנְיִ נְטַבֵּל: וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹ  
טְבֵל וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹם יִשְׁעוּ אֶת-הַפּוֹתָם אֲשֶׁר-אַנְיִ שְׁתָה  
תִּשְׁתֹּו וְהַטְּבִילָה אֲשֶׁר אַנְיִ נְטַבֵּל תִּטְבְּלֵו: אֶךְ שְׁבַת 40  
לִימִינִי וְלִשְׁמָאֵלי אֵין בְּיָדֵי לְתַת בְּלָתִי לְאַשְׁר הוּכוּ  
לָהֶם: וַיְהִי כִּשְׁמַע זֹאת הָעֲשָׂרָה וַיַּחַלֵּז לְכָעָם אֶל- 41  
יַעֲקֹב וַיַּזְהִן: וַיִּקְרַא לָהֶם יִשְׁעוּ וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹם אַתָּם 42  
דְּעָתֶם כִּי הַנְּחַשְׁבִּים לְהַשְׁתַּרְחֵר עַל-הַגּוֹיִם הֵם רְדִים  
בְּהֶם וְנְהַולֵּים שׂוֹלְטִים עַלְיוֹם: וְלֹא יְהִי בֶן בְּקָרְבָּכֶם 43  
כִּי אִסְּדָה חַפֵּץ לְהֹזֶת גְּדוֹלָה בְּכֶם זְהֹה לְכֶם לְמִשְׁרָתָה: 44  
וְחַפֵּץ לְהֹזֶת דָּרָאשׁ וְהִיא עַכְדָּה לְכָלָל: כִּי בְּנֵי-הָאָדָם 45  
גַּסְדָּ�א לֹא בָּא לְמַעַן יִשְׁרַתּוּדוּ כִּי אִסְּדָלָשָׂת וְלְתַתָּ  
אֶת-נִפְשָׁוֹ כְּפָר תְּחִתָּת רַבִּים: וַיָּבֹא יְרִיחֹו נָהָיָ 46  
כָּאַחֲרָיו מִרְיחֹו הוּא וְתַלְמִידָיו וְהַמּוֹן עַם רַב וְהַנָּהָ  
בְּרַטִּימִי

בְּרִטְמֵי בְּרִטְמֵי אִישׁ עֹז יָשַׂב עַלְיִד הַדָּק לְבָקֵשׁ  
 47 צְדָקָה: וַיָּשֶׂם כִּי הָא יְשֻׁעָה הַגָּרִי וַיַּחֲלַל לְצַעַק וַיֹּאמֶר  
 48 אָנָּא בְּזֶה דָּבָר יְשֻׁעָה תְּנִינִי: וַיַּגְעַרְיוּבוּ רַבִּים לְהַחְשָׁתָו וְהָא  
 49 הַרְבָּה עוֹד לְזַעַק בְּנֵי דָוד תְּנִינִי: וַיַּעֲמֹד יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר  
 קְרָאוּלְךָ וַיָּקֹרְאַו לְעֵיר וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ חֹק קָום קְרָאֵלָךְ:  
 50 וַיַּשְׁלַךְ אֶת־שְׁמַלְתוֹ מִלְּוֹז וַיָּקַם וַיָּבֹא אֶל־יְשֻׁעָה: וַיַּעֲזַן יְשֻׁעָה  
 51 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ מִה־זְהָרֶצָה שָׁאַעַשְׁדָלָךְ וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ דָעֵר  
 52 רַבְּנוּ אֲשֶׁר אָרְדָה: וַיֹּאמֶר יְשֻׁעָה אֲלֵינוּ לְדָלָךְ אַמְנַתָּךְ  
 הַשְׁיָעה לְךָ וּבְרָגָע נַפְקַח עַינֵינוּ וַיָּלֹךְ אָחָרִי יְשֻׁעָה בְּדָרָךְ:  
 11 וַיָּהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבָּו לִירוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית־פְּנֵי וּבֵית־יָא  
 2 הַנִּי אֶל־הָרָה הַזְּהָרִים וַיָּשֶׁלֶת שְׁנַיִם מִתְּלִמְדִיו: וַיֹּאמֶר  
 אֲלֵהֶם לְכָה אֶל־הַבְּפָר אֲשֶׁר מִפְוָלְכֶם וְהִיא בְּבָאֶם  
 שְׁמָה וּמִצְאָתֶם עִיר אֲסֹור אֲשֶׁר לֹא־יָשַׁב עַלְיוֹ אָדָם  
 3 אָוֹת הַמִּירּוֹן וְהַבְּיאָו: וְכֵן־יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ לִמְהָ  
 תַּعֲשֶׂו זֹאת וְאָמַרְתֶּם הַאֲדָם צְדִיק לּוֹ וְהָא מִהָר יִשְׁלַחַט  
 4 הָנָה: וַיָּלֹכְדוּ וַיִּמְצָאוּ הַעִיר אֲסֹור אֶל־הַשְׁעָר בְּחוּץ עַל־  
 5 אֶם הַדָּרָךְ וַיַּתְּדֹהַהוּ: וְאַנְשִׁים מִקְדָּעָמָדים שֶׁם אָמְרוּ  
 6 אֲלֵהֶם מִה־זֹאת עֲשִׂיתֶם לְהַתִּיר אֶת־הַעִיר: וַיֹּאמֶר  
 7 אֲלֵהֶם בָּאֲשֶׁר צָה יְשֻׁעָה וַיַּדַּחַ לָהֶם: וַיַּבְיאוּ אֶת־הַעִיר  
 8 אֶל־יְשֻׁעָה וַיִּשְׁמַר עַלְיוֹ אֶת־בְּנֵיהֶם וַיָּשַׁב עַלְיוֹ: וּרְבִים  
 פְּרִשּׁוּ אֶת־בְּנֵיהֶם עַל־הַדָּרָךְ וְאֶחָרִים בְּרָתוּ עֲנָפִים מִן־  
 9 הַעֲצִים וַיִּשְׁטוּהוּ עַל־הַדָּרָךְ: וְהַחֲלָכִים לִפְנֵיו וְאֶחָרִי  
 10 צַעֲקוּ לְאָמֵר הוֹשִׁעָנָא בְּרָקָה בְּבָא בְּשָׁם זְהָה: בְּרוּכָה  
 מִלְכּוֹת דָוד אֲבֵינוּ דָבָא (בְּשָׁם זְהָה) הוֹשִׁעָנָא  
 11 בְּמִרוּמִים: וַיָּבֹא יְשֻׁעָה יְרוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאֵן  
 וַיַּהֲבֹן עַל־הַבָּל וְהַיּוֹם רֶפֶה לְעַרְוב וַיָּצֹא אֶל־בֵּית־הַהִיא  
 12 עַמְדָנִים הַעֲשָׂרֶה: וַיָּהִי מִמְּחֹרֶת בְּצָאתֶם מִבֵּית  
 13 הַיּוֹם וַיַּרְאֵב: וַיָּרָא פָּאָה מַרְחֹק וְלֹה עַלְים וַיָּבֹא לְרָאָה  
 הַיּוֹמָא־בָהּ

הַמְּצָאָבָה פָּרִי וַיָּקֹרֶב אֲלֵיכָה וְלֹא־מִצָּא בָּהּ כִּי אָמַר  
עָלָים כִּי לֹא הָוַתָּה עַת תְּאַנְּסִים : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה 14  
מִעְתָּה אִישׁ אֶל־יַאכְלֵל פָּרִי מִמֶּךָּ עד־עוֹלָם וַיַּשְׁמַע  
תַּלְמִידִיוֹ : וַיָּבֹא יְרוֹשָׁלַם וַיָּבֹא יְשֻׁעָה אֶל־בֵּית 15  
הַמְּקֹדֵש וַיָּחֶל לְגַרְשֵׂנָה מִשְׁבַּת אֶת־הַמּוֹכְרִים וְאֶת־הַקּוֹנִים  
בְּמִקְדֵּשׁ וְאֶת־שְׁלָחוֹת הַשְׁלָחוֹנִים וְאֶת־מוֹשְׁבוֹת מִפְּרִי  
הַזְּנוּנִים הַפְּךָ : וְלֹא הָנִיחַ לְאִישׁ לְשֹׁאת פְּלִי שְׁדָךְ 16  
הַמְּקֹדֵש : וַיַּלְמֹד וַיֹּאמֶר לָהֶם תְּהִלָּא כְּתוּב כִּי בַּיּוֹם  
חַטָּאת וַיָּקֹרֶא לְכָל־הָעָם וְאֶתְּמָם עֲשִׂיתֶם אֶתְּזָה מִעְרָתָה  
פְּרִיצִים : וַיַּשְׁמַע דָּטוֹפְרִים וּרְאַשִׁי הַבְּהִנְנִים וַיַּחֲנֹפְלוּ 18  
אֶתְּזָה לְהַשְׁמִידוּ כִּי יְרָאוּ מִפְנֵיו וַיַּעֲנֵן אֲשֶׁר בְּלִי־דָּעַם  
מִשְׁתּוֹמְמִים עַל־תּוֹרַתוֹ : וַיַּהַי בְּעָרֶב וַיָּאָא אֶל־מִחוֹז  
לְעִיר : וַיַּהַי הֵם עֲבָרִים בְּפֶקַר וַיָּרֹא אֶת־הַתְּאָנָה 20  
כִּי יְבָשָׂה מִשְׁרָשֶׂיהָ : וַיַּכְּבֵר פְּטָרוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה רַבִּי 21  
הָנָה הַתְּאָנָה אֲשֶׁר אַדְרָתָה יְבָשָׂה : וַיַּעֲנֵן יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר  
אֲלֵיכֶם תִּהְיָנָא בְּכֶם אָמָנָת אֱלֹהִים : כִּי־אָמַן אָמַר אָנִי 23  
לְכֶם כִּי־אָשֵׁר יֹאמֶר אֶל־דָּבָר הַזֶּה הַגְּשָׂא וְהַעֲתקָא אֶל־  
תוֹךְ הַיּוֹם וְאֵין קְפָּקָן בְּלִבְבָּו כִּי אָמַר־אָמַן כִּי יַעֲשֶׂה דְּבָרָיו  
בְּרוּתָה־הַלּוּ כִּי־אָשֵׁר אָמַר : עַל־כֵּן אָנִי אָמַר לְכֶם כֵּל אֲשֶׁר 24  
חַשְׁאָלָה בְּחַפְלָתְכֶם הָאָמִינָה כִּי תַּקְרִיז וַיַּהַי לְכֶם : וְכִי 25  
תַּעֲמֹדוּ לְהַתְּפִלֵּל תְּמִחְלָל לְכָל־אִישׁ אֵת אֲשֶׁר בְּלִבְבָּכֶם  
עַלְיוֹ לְמַעַן וְסִלְחָה אֶבֶיךָ שְׁבָשָׁמִים נְסִיחָא לְפִשְׁעִיכֶם : 26  
וְאַתֶּם אִסְמָלָא תְּמִחְלָל אֶרְאָבָיכֶם שְׁבָשָׁמִים לְאַרְיסָלָה  
לְפִשְׁעִיכֶם : . וַיַּשְׁׁבוּ וַיָּבֹא יְרוֹשָׁלַם וַיַּהַי הוּא 27  
מִתְהַלֵּךְ בְּמִקְדֵּשׁ וַיָּבֹא אֲלֵיכָה רְאֵש הַמְּהֻנִּים וְדָטוֹפְרִים  
וְתַּוקְנִים : וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה בְּאַרְצָה רְשָׁוֹת אַתָּה עֲשָׂה אֶלְךָ 28  
וְמי נִתְּן לְךָ אֶת־הַרְשָׂוֹת הַזֹּאת לְעָשֹׂות אֶת־דְּאָלָה : וַיַּעֲנֵן 29  
יְשֻׁעָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם גַּסְדָּאִי אֲשָׁאָלָה אֶתְכֶם דָּבָר אֶחָד  
וְאַתֶּם

ואתתם תשיבוני ואמר لكم באיזו רשות אני עשה אלה:  
 30 טבילה יהונן המשמים הורה אסמןני אדם השיבוני:  
 31 ויעצז יהודו לאמר אסנאמור משימים יאמר מהוע אפוא  
 32 לא האמנתם בו: או חנאמר מבני ארם ויראו את הרגם  
 33 כי כלם חשבו את יהונן לנביא באהמת: ויענו ויאמר אלישע לא ידעו ונען ישוע ויאמר אליהם אסיכון גס  
 אני לא אמר לכם באיזו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לרבר אליהם במשלים לאמר איש אחד יב  
 נטע כרם ועשה גדר סכיב וח заб יעקב ובן מגיל ויתנו  
 2 אל-ברמים נילך למחקרים: ולמועד שלח עבר אל-  
 3 הברים לחקות מאת הברים מפרי הכרם: ויאתחו  
 4 ניבחו וישלחו ריקם: ויסוף לשלהם אליהם עבר אחר  
 ואתו (סקלו באבניים ומחציו ראשו וישלחו בתרפה:  
 5 ויסוף לשלהם אחר ונמסאותה הרנו ובנו עשי לרבים אחרים  
 6 מכם הכו ומכם הרנו: ולע' עוד בן יהוד אשר אהבו  
 וישלה נס"אותו אליהם באחדנה כי אמר מפני בני  
 ינשו: והברים דהם אמרו איש אל-רעוז הנזהה  
 8 הוא היורש למו ונחרגתו והנרש פחה לנו: ויאתחו  
 9 ונחרגו אותו וישליךו אל-מחוץ לכרם: ועתה מה  
 עשה בעל הכרם הלא יבוא ואבד את הברים מהם  
 10 ונתן את הברים אחרים: הלא קראתם את הברחים  
 11 היה אבן מאסוי הבונים היהת לראש פחה: מאי היה  
 12 היה זאת היא נפלאת בעינינו: ובקשו לחששו ויראו  
 מפני העם יין אשר הבהיר כי עליהם דבר את המשל  
 13 היה ויעתחו וילכו: וישלהו אליו אנשים מנדרושים  
 14 ומאנשי הורדום לחשש אותו ברכחו: ניבאו ויאמרו  
 אליו רבינו ידענו כי איש אמת אפה ולא תנו מפני  
 איש כי לא תשא פניו איש ובאמת מורה אפה אחד

דרך האלים הַגְּבוֹן לְתַת מִס אֶלְקִיסֶר אָמִילָא דְנֵטוֹ  
 אָמִילָא נְטוֹן: וְהִוא יְדֻע אֶת-חֲנִפְתָּם וַיֹאמֶר אֲלֵיכֶם מַה  
 תִּנְשְׁעַ רְבִיאוֹ אֱלֵי דִינֶךָ וְאֶרְאָה: וַיֹּבִיאוּ וַיֹאמֶר אֲלֵיכֶם  
 הַצּוֹרָה הַזֹּאת וְהַמְכַתָּב אֲשֶׁר עַלְיוֹ שְׁלִמִי הַט וַיֹאמֶר  
 אֱלֹיו שְׁלִיקִיסֶר: וַיַּעַן יְשֻׁוע וַיֹאמֶר אֲלֵיכֶם אֲתָאשֶׁר  
 לְקִיסֶר תַּעֲלִם לְקִיסֶר וְאֲתָאשֶׁר לְאֲלֹהִים תַּעֲלִם לְאֲלֹהִים  
 וַיַּתְמֹדוּ עַלְיוֹ: וַיָּבֹא אֱלֹיו מִן-הַצְּרוּקִים הַאֲמְרִים  
 אֵין תִּתְהִית הַמְתִים וַיַּשְׂאַלְהוּ לְאָמֶר: רַבִי מֹשֶׁה פָתָח  
 בְּנֵי יִמּוֹת אֶחָד-אִישׁ וְדִגְיָה אֲשֶׁר וּבְנִים אֵין לוֹ וְלֹקֶחֶת  
 אֲחֵי אֶחָד-אָשָׁתוֹ וְהַקִּים גָּרָע לְאָחֵי: וְהַגָּה שְׁבָעָה אֲחִים  
 וַיַּקְחַת הַרְאָשָׁון אֲשֶׁר וַיִּמְתַּח וְלְאֶחָד-שָׁאוֹר אֶחָד-יָרָע: וַיַּקְחַת  
 אֲתָה הַשְׁנִי וַיִּמְתַּח וְלְאֶחָד-הַנִּיחָה גָּרָע וּבָנָן גַּם הַשְׁלִישִׁי:  
 וַיַּקְחַת בְּלִד-הַשְּׁבָעָה וְלְאֶחָד-שָׁאוֹר אֶחָד-יָרָע וְגַם אַחֲרָנָה  
 לְכָלָם מִתָּה גַּם הָאֲשֶׁר: וְעַתָּה בְּתִיחַת הַמְתִים כְשִׁיקּוֹמִי  
 לִמְיָמָם תְּהִנָּה לְאֲשֶׁר כִּי לְשְׁבָעָה תְּוֹתָה לְאֲשֶׁר:  
 וַיֹאמֶר יְשֻׁוע אֲלֵיכֶם הַלֹּא טָעִים אַתֶּם בְּאָשֶׁר לֹא יָדַעְתֶּם  
 אֶת-דִּבְתּוֹכִים וְלֹא אֶת-גִּבְוֹרָת הָאֲלֹהִים: כִּי בְּעַת קָוָס  
 מִן-הַמְתִים לֹא יִשְׂאוּ נְשִׁים וְלֹא תִּגְשַׁאֲנָה כִּי-יָדוֹ  
 בְּמַלְאָכִי הַשְׁמִים: וְעַל-דִּבְרֵי הַמְתִים שִׁיקּוֹמִי הַלֹּא  
 קָרְאֶתֶם בְּסֶפֶר מֹשֶׁה בְּפָנֶה אֶת אֲשֶׁר-דִבְרֵי אֱלֹיו  
 הָאֲלֹהִים לְאָמֶר אֲנַכִּי אֱלֹהִי אֶבְרָהָם וְאֱלֹהִי יַצְחָק וְאֱלֹהִי  
 יַעֲקֹב: הָאֲלֹהִים אֵינוֹ אֱלֹהִי הַמְתִים כִּי אָמַר אֱלֹהִי  
 הַמְתִים לְכָן טוּעִים אַתֶּם הַרְבָּה: וְאַחֲרֵי מִן-  
 הַטּוֹפְרִים שֶׁמְעַט אַתֶּם מִתּוֹבְחִים וַיַּקְרֵב אֲלֵיכֶם וַיַּרְא כִּי  
 הַיְטָב הַשִּׁבְטָם וַיַּשְׂאַלְהוּ מַה-הִיא הַרְאָשָׁנה לְכָל-  
 הַמְצֹות: וַיַּעַן אָתוֹ יְשֻׁוע הַרְאָשָׁנה לְכָל-הַמְצֹות שֶׁמְעַט  
 יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה אֶחָד: וְאֶחָבָת אֶת יְהֹוָה  
 אֱלֹהֵיךְ בְּכָל-לִבְבְךְ וּבְכָל-גִּנְפְּשָׁךְ וּבְכָל-מִדְעָךְ וּבְכָל-

31 מְאֹךְ זֶאת הוּא הַמִּזְוֵה רַדְאָשָׁנָה: וְהַשְׁנִית הַלְּכִיתָ לְהַ  
 32 וְאַהֲבָתָ לְרַעַךְ כְּמוֹךְ וְאַזְמָזָה גְּדוֹלָה מַאֲלָה: וַיֹּאמֶר  
 33 אֱלֹהִים הַשִּׁפְרָא אָמַנָּם וְשִׁי יְפָה דְּפָרָתָ כִּי אֲלֹהִים אֶחָד  
 34 הוּא וְאַזְן עַד מִלְבָחוֹ: וְלַאֲהָבָה אָתוֹ בְּכָל-לְבָב וּבְכָל-  
 35 מִדְעָה וּבְכָל-לִפְשָׁש וּבְכָל-מָאָד וְלַאֲהָבָה אָתוֹ בְּכָל-לְבָב וּבְכָל-  
 36 גְּדוֹלָה הוּא מְכָל-עַלוֹת וּזְבוֹחִים: וַיַּרְא וַיּוֹעַג בַּיּוֹנָה  
 37 בְּרֻדָּת וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְאַדְמֹן אַתָּה מְפָלָכָת הָאֱלֹהִים  
 38 וְאַישׁ לְאַעֲרָב עֹד אַתְּלַבְּטוּ לְשָׁאָל אָתוֹ שָׁאָלָה:  
 39 וַיּוֹשַׁעַ מִלְפָד בְּמִקְדָּשׁ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵיךְ יָאמְרוּ הַסּוֹפְרִים  
 40 כִּי הַמָּשִׁיחַ בְּרַדְוֹר הוּא: הֲלֹא דָוד אָמַר בְּרוּחַ הַקְדָּשָׁ  
 נָם יְהוָה לְאָדָן שֶׁב לִימֵי עַד-אֲשִׁית אַזְבִּיךְ הַדָּם  
 41 לְרִגְלָךְ: הַנְּהָרָדָר בְּעַצְמוֹ קְרָא-לָו אָדוֹן וְאֵיךְ הוּא  
 42 בָּנו וְאַהֲבָב רַב הַעַם לְשָׁמֵעַ אָתוֹ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים  
 43 בְּלִפְנֵי אֶתְכֶם הַשְׁמְרוּ מִרְחַטּוֹפְרִים הַאֲהָבִים לְהַתְּלַךְ  
 44 עַטּוֹפִי טְלִית וְשִׁישָׁאָלוּ בְּשִׁלּוּמָם בְּשָׁוּקִים: וְלַשְּׁבָת  
 45 רָאשִׁים בְּבָתִי כְּנִסּוֹת וְלַהֲסֵב רָאשִׁים בְּסֻעּוֹת:  
 46 הַבְּלִיעִים אַתְּ-בָּתוּ הַאֲלָמָנִית וּמַאֲרִיבִים בְּתַפְלָה לְמַרְאָה  
 47 עִינִים הַמָּה מִשְׁפָט נְדוֹל יְתַר מָאָד יְשַׁפְּטוּ:  
 48 וַיּוֹשַׁעַ יִשְׁבַּט מִפְנֵי אַרְזָן הָאוֹצָר וְהָוָא רָא אֶת-הַעַם  
 49 מִשְׁיָמִים מִעֵות בָּאַרְזָן דָּאוֹצָר וְעַשְׂירִים רְבִים נָתַן  
 50 הַרְבָּה: וַתַּבְאֵלָמָנָה עֲנִיה וַתְּמַנוּ שְׁתִי פְּרוֹטּוֹת אֲשֶׁר  
 51 הָן רְבָע אָסָר: וַיָּקֹרְא אֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים  
 52 אָמַן אָמַר אַנְיָה לְכֶם כִּי הַאֲלָמָנָה הָעֲנִיה הַזֹּאת נָתַנָּה  
 53 יוֹתֵר מִכָּל-הַתְּנִינִים אֶל-אַרְזָן הָאוֹצָר: כִּי בְּלָם נָתַן  
 54 מִקְדָּשָׁרֶף שְׁלָהָבָס וְהָוָא מִמְחַטְּרָה נָתַנָּה בְּלָא-שְׁרִילָה  
 55 אֶת-כְּלָמָתָה:

13 וַיַּדֵּי בְּגָאוֹתָו מִן-הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶחָד יִ  
 מִתְלִמְדִידָיו רַבִּי רָאָה מִהְרִיפָה הָאָבָנים וְהַבְּנִינִים הָאֱלֹהִים:  
 וַיַּעֲזַב

בזאת אותו ישוע ויאמר לך את הטעמים הנדרלים <sup>2</sup>  
האלה לא-תחשאך אבן על-אבן אשר לא תפרק;  
ישוב על-הר הרים מפניהם הפלש וישאלו פטורים <sup>3</sup>  
יעקב ויוחנן ואנברה ושם לברך אותו: אמר לנו לנו <sup>4</sup>  
מתי תרוויהות ומה-הו ראות בבא דעת אשר תעשה  
בה כל-זאת: יען ישוע וידבר אליהם השמרו לכם <sup>5</sup>  
פודיתעה אתם איש: כי רבים יבואו בשמי לאמר <sup>6</sup>  
אני הוא וחתעו רבים: ובשמעם מלחמות ושמעות <sup>7</sup>  
מלחמה אל-תקהלו כי-היו תרוויה זאת עוד לא בא <sup>8</sup>  
הזמן: בידיקום גוי עליוני וממלכה על-מלךה ורבה <sup>9</sup>  
רעש כה ובה ורבה רעב ומחזמה: אלה ראיות <sup>10</sup>  
הCEPTION ואותם השמרו בנפשותיכם בימיסרו אתם <sup>11</sup>  
לסנהדריות והכיתם בכתפי נסיבות ולפענ' נגידים ומילכים  
תובאו למשמעותם: והבשורה צריכה להקרא <sup>12</sup>  
בראשנה לכל-הנויים: וכאשר יוליבו ומסרו אתם <sup>13</sup>  
אל-חדנו ואל-תחשבו מה-תדברו כי הקבר אשר <sup>14</sup>  
ישם בפיכם בשעה היהו אותו תדברו יען אשר לא-  
אתם המדרברים כי אסירות הקדש: ואח ימסר את <sup>15</sup>  
אהיו לפנות ואב את-בנו וקמו בנים באבותם והמיטו  
אותם: והיותם שנאים לכל לפגז שמי ותמהקה עד-<sup>16</sup>  
עת קין הוא יושע: וכי תראו את-ש��וץ מושגים אשר <sup>17</sup>  
אמר דניאל הنبي עמד במקומם אשר לא-לו הקורא <sup>18</sup>  
יבין או נס ינשו אנשי ורודה אל-הקרים: ואשר על-<sup>19</sup>  
הן אל-ירד הביתה ואל-יבא בו לשאת דבר מביתו:  
ואשר בשעה אל-ישב הביתה לשעת מלבושים: וואי <sup>20</sup>  
לדרות ולפיניקות בימים ההם: אך התפללו אשר <sup>21</sup>  
לא-תרוויה מנסתכם כתרף: כי הימים הם והיו עת <sup>22</sup>  
ארה אשר לא-תחוות כמו-הראשית הפריה אשר

20 בָּרוּ אֱלֹהִים עַד־עֲתָה וְכֹמֶה לֹא־תָהִיה עוֹד: וְלוֹלִי  
21 קָצֵר יְהוָה אֶת־הַלְּמִינִים דְּהֶם לֹא־יַשַּׁע בְּלִבְשָׂר אֲךָ לְפִנֵּן  
22 הַבְּחִירִים אֲשֶׁר בָּחר בָּם קָצֵר אֶת־הַלְּמִינִים: וְאוֹ אַפְּנִי  
יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ הַפְּהִרְפָּה הַקְּשִׁיחָה אוֹ הַגְּדוּשָׁה שֶׁם אַל־  
23 תָּאמִינוּ: כִּי יָכוֹמוּ מִשְׁיחִי שָׁקָר וְנַבְיאִי שָׁקָר וְנַחֲנוּ  
24 אֶתְהָבְחִידִים וּמַופְתִּים לְהַתְּעוֹת אֲפָגָן אֶת־הַבְּחִירִים אֲסִיזִוְבָּלָו:  
25 וְאַתֶּם רָאוּ הָעֵדָה מִרְאֵשׁ הַגְּדוּשָׁה לְכֶם אֶת־כָּלְלָה: וְהָיוּ  
26 בָּיִמִים דְּהֶם אַחֲרֵי הַצָּרָה הַהִיא תַּחַשֵּׂק הַשְּׁמֵשׁ וְהַזְּרָם  
לְאַזְנֵיכֶת אָרוֹנוֹ: וְהַפּוֹכְבִּים יַפְלוּ מִקְהַשְׁמִים וְחוּלִי הַשְׁמִים  
27 יִתְמֹוטְטוּ: וְאוֹ יְדֹא אֶת־בְּנֵיהֶם בָּא בְּעָנְנִים בְּגַבְוָרָה  
רַבָּה וּבְכָבוֹד: וְאוֹ יִשְׁלַח אֶת־מֶלֶאכִיו וַיַּקְבִּץ אֶת־בְּחִירִיו  
28 מְאַרְבָּע הַרְוחֹות מִקְצָה הָאָרֶץ עַד־קָצָה הַשְׁמִים: וּמִן־  
הַתְּאֵנה לְמַהְרֵנָא אֶת־מִשְׁלָל הַדָּבָר בְּשִׁירְטָב עֲנָפָה וְפָרָח  
29 עַלְהָה יַדְעַתֶּם כִּי קָרוֹב הַקְּיוֹץ: כִּי נְסִיאָתֶם בְּרָאָתֶם  
30 בְּרַדְיוֹ אֶלְהָה דָּעַ בְּדַקְרוֹב הַזָּא בְּפֶתַח: אָמֵן אָמֵר אֵין  
לְכֶם לֹא יַעֲלֶר הַדּוֹר הַזָּה עַד אֲשֶׁר־יְהִי בְּלִי־אֶלְהָה:  
31 הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ יַעֲבְרוּ וְקָרְבָּיו לֹא יַעֲבְרוּן אֲךָ עַתָּה  
32 בּוֹא הַיּוֹם הַהִוא וְתַשְׁעָה הַהִיא אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ גַּסְדָּא  
33 מֶלֶאכִי הַשְׁמִים גַּסְדָּא הַבָּן מִבְּלָעְדִי הָאָבָּא: רָאוּ שְׁקוֹדוֹ  
34 וְהַתְּפִלְלוּ כִּי לֹא יַדְעַתֶּם מַתִּי הַעַת: וְהָיוּ כְּאַישׁ הַזְּלָקָד  
לְפָרָחָק אֲשֶׁר עֹזֶב אֶת־בִּתְהוּתוֹ וַיְתַן רְשֹׁוֹת לְעַבְדֵי וְלְאִישׁ  
35 אֶת־מֶלֶאכֶתּוֹ וְאֶת־דְּשֻׁעָר צֹהָה לְשָׁקָד: לְכָן שְׁקוֹדוֹ כִּי  
לֹא יַדְעַתֶּם מַתִּי יָבֹא בַּעַל הַבָּית אֲסִיבָעָרָב אֶדְבָחָצָות  
36 הַלְּילָה אֲסִיבָעָת קְרִיאָת הַתְּרִינְגָל אוֹ בְּבָקָר: פְּרִיבָא  
37 פְּתָאָם וּמְצָא אֶתְכֶם יִשְׁנִים: וְאַתָּה אֲשֶׁר אָמַרְתָּי לְכֶם  
הַגְּנִי אָמַר לְכָל שְׁקוֹדוֹ:

14 נִיהְיָה עוֹד יוֹמָם וְלֹבֶג הַפְּסָח וְהַמְצָות בָּא וַיַּבְקְשׁוּ יְדֵיכֶם  
רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַטּוֹפְרִים לְחַפְשָׂו בְּעַרְבָּה לְהַמִּיתוֹ:  
וַיֹּאמְרוּ

ויאמרו לא בחרג פונדרתיה מהוימה בעם : ויהי 2  
 בהוותה כביה - הוי בית שמעון המצרע ויסב אל-  
 השלחן ותבא אשה ובידה פדרמראקחת גרד נזק ונקר  
 מאר ותשבר את הפק ותצק על-ראשו : ויש אשר 4  
 מתרעמים איש אל-רעהו לאמור על-מה היה אבוד  
 המראקחת הזאת : כי ראותה היתה ואת להפוך ביזטר 5  
 משלש מאות דינר ולחת לעניהם ונערת בה : ויאמר 6  
 ישוע הניחו לה לפחות תלאו נפשה מעשה טוב עשתה  
 עמדך : כי העניים תמיד עמכם וכשתרכז תוכלו 7  
 להישיב להם ואנבי לא-אדוה אתכם תמיד : את אשר 8  
 היה לאל ידה עשתה קדמה לסוד אתינופי לקבורתו :  
 אכן אמר אני לכם כי באשר פקרה הבשורה הזאת 9  
 אל-כל-העולם גם את-אשר עשתה היא יספר לוברתו  
 לה : ויהירה איש-קדושים אחד משנים הדעشر 10  
 חלק אל-ראשי הבחנים למסר אותו אליהם : והם 11  
 בשלום שמו ויאמרו לחתלו כסף ויבקש תאה  
 למסרו : ויהי בחרג המצות ביזם הראשון אשר זבח 12  
 הפסח ויאמרו אליו תלמידיו אם תחפוץ לאכל את-  
 הפסח ונלכה ונכין : וישלח שנים מתלמידיו ויאמר 13  
 אליהם לכו העירה ופנעו אתכם איש נשא צפתת מים  
 לכו אחריו : ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית מה 14  
 אמר הרבה אותה הפלין אשר אכל שם את-הפסח עמי-  
 תלמידי : ויהי נראה אתה אתכם עליה נדולת מצעה ומוכנה 15  
 ושם הבינו לנו : ונמצא תלמידיו יבואו העירה וימצאו 16  
 כאשר אמר להם ויכינו את-הפסח : ויהי בערב ניבא 17  
 עשרה שנים הדעشر : ויטבו ויאכלו ויאמר ישוע אכן אמר 18  
 אני לכם אחד מכם ימסני ודווא אכל אותו : ויתלו 19  
 לחתצב ויאמרו אליו זה אחר זה בכיר אני הוא : נין 20  
 ויאמר

וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אָחָד מִשְׁנִים הַעַשֶּׂר הוּא דַּתְבֵּל עַמִּי  
 21 בְּקֻרְבָּה: הַוְּ בְּנֵידָאָדָם הַלְּךָ יַלְךָ כְּכֹתוֹב עַלְיוֹ אָבֶל אֵין  
 לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר עַלְיָדוֹ יַמְסֵר בְּנֵידָאָדָם טוֹב לְאִישׁ  
 22 הַהוּא שָׁלָא נָלֵד: וְעַזְבָּנָה בְּאַכְלָם נִזְקָח יְשֻׁוע לְחַם וַיַּבְרֶךָ  
 23 וַיַּבְצֶעָ וַיִּתְן לְדָם וַיֹּאמֶר קָדוֹם אָבְלוֹ זֶה הוּא טָפִי: נִזְקָח  
 24 אֲתִידְהַמּוֹס וַיַּבְרֶךָ וַיִּתְן לְהַمּוֹס וַיְשַׁתַּחַווּ מִמְּהָה פְּלָמָּם: וַיֹּאמֶר  
 לְהַמּוֹס זֶה דָּמֵי דִּסְמְהַכְּרִית הַחֲדָשָׁה הַפְּשָׁפֵךְ בֶּעָד רַבִּים:  
 25 אָמֵן אָמַר אָנָּי לְכֶם שְׁתָה לֹא-אַשְׁתָּה עוֹד מִפְּרִי הַנֶּפֶשׁ  
 עַד-הַזָּמָן הַהוּא אֲשֶׁר אַשְׁתָּה אָתוֹ חֲדָשׁ בְּמִלְבָות  
 26 דָּאָלְהָוּם:      וְאַחֲרֵי קְרָאָם אֲתִידְהַתְלֵל וַיַּצְאָוּ אַלְיָ  
 27 כָּרְהַזְּתִים: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם יְשֻׁוע אַתֶּם כְּלָבָם תַּבְשֵׁלָו  
 בַּי בְּלִילָה הַזָּה כִּי כְּתוֹב אֲבָה אֲתִידְהַרְעָה וַתְּפִיצֵּן הַצָּאן:  
 28 אָקָד אַחֲרֵי קְוֹמֵי מִן-הַמְתִים אָלֵךְ לְפָנֵיכֶם הַגְּלִילָה:  
 29 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ פְּטָרוֹם נִמְאָסִים שְׁלֵמָה בְּלָמָם אָנָי לֹא אָכְשֶׁל:  
 30 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ יְשֻׁוע אָמֵן אָמַר אָנָי לְךָ כִּי הַזָּמָן בְּלִילָה  
 הַזָּה בְּפֶטְרָם יַקְרָא הַתְּרַנְּסֵל פְּעָמִים אַתָּה תַּבְחַשׁ-כִּי  
 31 שְׁלֵשׁ פְּעָמִים: וְהַזָּה הַתְּאַמֵּן וַיַּסְפֵּף לְדִבָּר וַיֹּאמֶר נִמְאָסִים  
 בְּרִיתְהָה עַלְיָ לְמוֹת אָקָד כְּחַשׁ לֹא-אַכְחַשׁ בָּךְ וּבָנְךָ אָמְרוּ  
 32 גַּסְבָּלָמָם:      וַיַּבְאָוּ אַלְחָצֵר אַחֲת וְשָׁמָה וְתִשְׁמַנְיָ  
 וַיֹּאמֶר אֲלִיתְלִמְדֵיו שְׁבוֹיְלָבָם פָּה עַד אֲשֶׁר אֲתִפְלֵלָו:  
 33 וַיִּקְחָה אָתוֹ אֲתִידְפְּטָרוֹם וָאֹתוֹ יַעֲקֹב וָאֹתוֹ יְהֹונָן וַיַּחֲלִל  
 34 לְהַשְׁתֹּומָם וְלִמְנוֹן: וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם נִפְשֵׁשׁ מִרְחָה-לִי עַד-  
 35 מוֹת עַמְרוֹפָה וְשַׁקְדוֹן: וַיַּעֲבֵר מַעַט מִשְׁמָם וְהַלְאָה וַיַּפְלֵל  
 אַרְצָה וַיַּתְפְּלֵל אֲשֶׁר אָמַזְכֵל הַזָּה תַּעֲבֵר מִעַלְיוֹ הַשְׁעָה  
 36 הַזָּה: וַיֹּאמֶר אָבָא אָבָי פָּלָ תַּוְكֵל הַעֲבָרָנָא מִעַלְיוֹ  
 אֲתִידְהַמּוֹס הַזָּה אָקָד-לִא אֲתִידְאַשְׁר אָנָי רַזְצָה כִּי אָסְדָּאת  
 37 אֲשֶׁר-אַתָּה: וַיַּבָּא וַיִּמְצָאָם יְשֻׁנָּם וַיֹּאמֶר אֲלִי-פְּטָרוֹם  
 38 שְׁמַעַן הַחִוִּישָׁן הַכִּילָא יַכְלָת לְשֻׁקְדָּר שָׁעוֹת אַחֲת: שַׁקְדוֹן  
 וַיַּתְפְּלֵלוֹ

דעתם פון-תבאו לידי נטען חן הרה הוא חפצה  
דבש רפה: יסף לסור מתחפל באמרו עד-הפעם 39  
בדברים ההפלה: ישב וימצאים שניית ישנים כי פינידם 40  
בבדות ולא דש מהצעדו: נבא פעם שלישי ויאמר 41  
אליהם נטו עוד ונחו רב-כלי כריבאה השעה הנה בך  
דארכם (מסר בודח הפאים: קומו ונלבת הנה המסר 42  
אות קרב: עודנו מדבר וירודה בא והוא אחד משנים 43  
הנישר עמו חמן רב בחרבות ובמקלות מאות ראש  
הכלגים והטופרים והזקנים: והmosר אותו נתן להם 44  
אות לאמר ראש אשר אשקרו זה הוא תפשה אותו  
והילבשו אל-אקלט: הוא בא והוא נט אליו ויאמר 45  
רבי רבי ותשקל: ישלחו אחיםיהם מתחפשו: 46  
אחד מיהלומים עצמו שלף את-הרבי וזה אמר עבד 47  
הבן נהור ויקוץ אודהונ: וין ישוע ויאמר אליהם 48  
בצאת על-פרץ יצאתם עלי בחרבות ובמקלות  
לתקפשו: ואנו הם זם היוינו אצלם מלמר במקdash 49  
ולא החזקתם כי אבל למן מלאת הבני הפתחים:  
ונזבו אותו בלאו יונסו: גער אחד הלק אחורי מעוף 50  
בכרי לבנות אהדרתו ואותה הנערם: ויזוב אחד 51  
הברון אדרם וגס מפניהם שרים: ויליבו אחד 52  
ישוע אלהון הדיל וקהרו אליו בלראש הכלניות  
והזקנים והטופרים: ופטרום הלק אחורי מרחוק עד 53  
לזרע הבן נהיר פנימה וישב שם עסדים משתרים  
וחחנים גדר האר: וראש הכלניות וכלי 54  
הברון בקש עוז עליישע להמית ולא פקאו:  
כי רביהם עט בו עדות שקר אבל לא היה דבריהם 55  
חכמים: יקומו אישים ויענו בו עדות שקר לאמר: 56  
שמען אותו אמר אין אחרם אהדה כל ההז מעשה וכי 57  
ארם

אָרֶם וְלִשְׁלַשָּׁת יָמִים אֲבֹנָה הַיּוֹלֵד אֲזֶר אֲשֶׁר אָגַע  
 59 מְעַשָּׂה יְדֵי אָדָם: וְגַם־בָּזָאת לֹא תָוָתָה עֲרוֹתָם מִבּוֹנָת:  
 60 וַיַּקְרֵם הַבְּתוּן הַגָּדוֹל וַיַּעֲמֹד בְּפָטוֹח וַיְשַׁאֲל אֶת־דִּישָׁוע לְאמֹר  
 61 הָאַיִלְךָ מְשִׁיב דָּבָר כִּי־כֵן מְהֻדָּה אֱלֹה שְׁנִים קָה: וְהִוא הַתְּרִישׁ  
 וְלֹא הַשִּׁבְבָּשָׁר וְיָסַף עוֹד הַבְּתוּן הַגָּדוֹל לְשַׁאֲל אָתָה  
 62 וַיֹּאמֶר אֲלֹיו הָאַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחָה בְּנֵדָמָבְרָךְ: וַיֹּאמֶר  
 יִשְׁעוּ אַנְּיָה הוּא וְאַתֶּם תְּרִא אֶת־דִּין־אָדָם יִשְׁבֵב לִימָן  
 63 הַגְּבוּרָה וּבָא עַמְּדָעַנִּי דְּשָׁקָטִים: וַיַּקְרֵעַ הַבְּתוּן הַגָּדוֹל  
 64 אֶת־בָּגְדָיו וַיֹּאמֶר מַה־לְּנוּ עוֹד לְבָקֵשׁ עֲדִים: הַנָּה  
 שְׁמַעַתָּם אֶת־הַנְּטוּף מִהַּדְעָתָכָם וּוֹרְשִׁיעָהוּ כָּלָם כִּי־חַיְבָּ  
 65 מִתְּהָ רְאוּ: וַיְחַלֵּוּ מִרְאֵם לְרַק בַּזְּנָה אֶת־פָּנָיו וַיַּבְהִוּ  
 בְּאָנוֹרָף וַיֹּאמְרוּ אֲלֹיו הַגְּבָא וְהַמְּשִׁרְתָּתִים \* אֲחַזְחוּ בְּמִכּוֹת  
 66 עַל־הַלְּדוֹןָה: וַיַּהַוּ בְּהִזְוֹת פְּטָרוֹת בְּתִתְחָתוֹת הַחֲצָרָ  
 67 וְתַבָּא אַתָּה מִשְׁפָּחוֹת הַבְּתוּן הַגְּדוֹלָה: וְתַרְא אֶת־פְּטָרוֹת  
 כִּי מִתְּחַמֵּם הוּא וַתַּכְטֵר־בָּו וַיֹּאמֶר גַּם־אַתָּה דָּוִית  
 68 עַמְּדָה־צָדִי יִשְׁעוּ: וַיַּכְחֵשׁ וַיֹּאמֶר לֹא אָדָע וְלֹא אָבִן  
 מָה אַתָּה אָמְרָת וְזֹא הַזְּצָה אֶל־הָאָולָם וַיַּקְרֵא  
 69 הַתְּרִינָל: וְתַرְאֵו הַשְּׁפָחָה וַיֹּאמֶר עוֹד אֶל־הַעֲמָדִים  
 70 שָׁם זֹה הוּא אֶחָד מִרְאֵם וַיַּכְחֵשׁ פְּעַם שְׁנִית: וּמְעַט  
 אַחֲרֵי־כֵן גַּם־הַעֲמָדִים שָׁם אָמְרוּ אֶל־פְּטָרוֹת אָמָּנוּ  
 אַתָּה אֶחָד מִרְאֵם כִּי אֶת־גָּלִילִי אַתָּה וְלִשְׁוֹנָה כְּלִשְׁוֹנוֹם:  
 71 וַיַּחַל לְהַתְּרִים אֶת־נְפָשׁו וְלַהֲשַׁבֵּעַ לְאמֹר לֹא יַדְעַת  
 72 אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר הַפְּרָחָם: וַתַּקְרֵא הַתְּרִינָל קְרָא פְּעַם  
 שְׁנִית וַיַּנְפֵר פְּטָרוֹת אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַר־לָן יִשְׁעֵץ  
 בְּטָרֵם וַיַּקְרֵא הַתְּרִינָל פְּעַמִּים תִּמְחַשׁ בַּי שְׁלַש פְּעַמִּים  
 73 וַיַּשְׁמַע־לְבָבוֹ וַיְבָךְ:

טו ויהי לפנות הבקר וימחריו ראש הכהנים ועפראם 15  
 הכהנים והספירים וככל הכהנים לזרען ונאסרו אתי  
 ישען וויליבחו משם וימסרדו אל פילטום: ויישאל אותו 2  
 פילטום אתה מלך היהודים ויעז ויאמר אליו אתה  
 אמרתך: וראשי הכהנים הרבה לשטנו: יוסף פילטום 3  
 ויישאלתו לאחד האינק משיב דבר ראה כמה הם צע  
 בך: וישוע לא-השיב עוד אף דבר אחד ויתמה 5  
 פילטום: וממי חן בחן היה פוטר להם אסיד 6  
 אחד את אשר יבקש: ויהי איש נקרא בשם ספר 7  
 אבא אסיד עבד המערדים אשר רצחו רצח בעת המרד:  
 יישל הרמן ויחלו לבקש שיעשה להם בפעם בפעם: 8  
 מען אתם פילטום ויאמר רצונכם שאתיד لكم את מלך 9  
 היהודים: כי ידע אשר רק מקנאה מסרותו ראשי 10  
 הכהנים: וראשי הכהנים הסיתו את הרמן לבלי ע  
 בטיר להם כי אסיד-אבא: יוסף פילטום מען ויאמר 12  
 להם ומה-אפוא רצונכם שאעשה לאשר אתם קראים  
 מלך היהודים: ויקראו עוד הצלב אותו: ויאמר אליהם 13  
 פילטום מה-אפוא רעה עשה והם הרבו עוד לקרוא 14  
 הצלב אותו: ויאל פילטום לעשות ברצין העם גהר 15  
 להם את פר-אבא ואת ישוע הקה בשוטים וימטר אותו  
 להצלב: ויליבחו אנשי הצבא אל-תוך החר 16  
 הוא בית המשפט ווועגן את-כל-היהודים: וילבשו 17  
 ארונות וישראל עשרה קצים ויעטרו: ויחל לברכו 18  
 לאמր שלום לך מלך היהודים: ויבנו על-ראשו בקנה 19  
 שרכיו בו ויקרע על-ברכיהם וישתחו לו: ואחרי 20  
 החוליצם בו הפשיטו אותו את-הארגמן וילבישו אתי

21 בָּנְדִי וַיֹּצְאֵהוּ לְאֶלְבָּב אֶתְוֹ: וְאַיִשׁ אֶחָד עַכְרָב וְהַזָּא בָּאַ  
 מִן־הַשְׂרָה וְשָׁבֵנוּ שְׁמֻעוֹן הַקּוֹרֵין אֲבִי אַלְכְּסַנְדרָהָס  
 22 וְרוֹפָס וְאַגְּסָו אֶתְוֹ לְשָׁאת אַת־צָלָבוֹ: וַיַּבְיאֵהוּ אֶל־  
 23 גָּלְגָּלָתָא רַבְּקָום הוּא מִקְּזָם הַגְּלָגָלָת: עַתְּנִילָוּ לְשָׁתָות  
 24 יַיְן מִסּוֹק בְּמַר וְהַזָּא לֹא לְקָה: וַיַּהַי כַּאֲשֶׁר צָלָבָו אֶתְוֹ  
 וַיַּחַלְקוּ בָּנְדִי לָהֶם וַיַּפְּלִילָו עַלְיָהֶם גָּרְלָמִיחָק אִישׁ  
 25 אִישׁ: וַיְהִי הַשְׁעָה הַשְׁלִישִׁית וְאֶלְבָּבָו: וּמִכְתָּב דְּבָרָה  
 26 אֲשֶׁר־תָּבוֹב לְמַעַלָּה מֶלֶךְ תּוֹהֲדִים: וַיַּצְלִיבוּ  
 27 אֶתְוֹ שְׁנִי פְּרִיצִים אֶחָד לִימִינָו וֶאֱחָד לִשְׁמָאלָו: וַיַּמְלִא  
 28 הַכְּתוּב דָּאָמַר וְאַת־פְּשָׁעִים נִמְנָה: וְהַעֲבָרִים גָּדוֹלָו אֶתְוֹ  
 וַיַּנְיַעַר רָאשָׁם וַיֹּאמְרוּ הָאָח אָתָּה הַהוֹרֵס אֶת־הַהִכְלָל  
 29 וּבָנָה אֶתְוֹ בְּשֶׁלֶשׁ יָמִים: הוֹשֵׁעַ אַת־צָצָמָךְ וְרַדָּה  
 30 מִן־הַצָּלָב: וּבָנָן גָּמְדָרָאשִׁי הַבְּהָנִים עַם־הַסּוּפָרִים  
 הַתְּלוֹצָצִי אִישׁ אֶל־רַעֲדוֹ וַיֹּאמְרוּ אֶת־אֶחָרִים הוֹשִׁיעַ  
 31 וְאֶת־צָצָמוֹ לֹא יוּכָל לְהֹשִׁיעַ: הַמְּשִׁיחָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל  
 וְרַדָּעָה עַתָּה מִן־הַצָּלָב לְמַעַן נִרְאָה וּנְאָמֵן וּגְמִינְהַצָּלָבִים  
 32 אֶתְוֹ חַרְפּוֹהָן: וּבְהִוּת הַשְׁעָה הַשְׁשִׁית קְוָה הַשְׁעָה  
 33 עַל־כָּל־הָאָרֶץ עַד הַשְׁעָה הַתְּשִׁיעִית: וּבְשָׁעָה הַתְּשִׁיעִית  
 וַיַּעֲקֹב יְשֹׁועַ בְּקוֹל גָּדוֹל אֱלֹהִי אֱלֹהִי לִמְהָ שְׁבָקָהָנִי  
 34 וְפִרְשָׁוֹ אֵלִי אֵלִי לִמְהָ עַזְבָּתָנִי: וַיַּשְׁמַעַו אַנְשִׁים מִן־  
 35 הַעֲמָדִים שֵׁם וַיֹּאמְרוּ הַנָּה אֵלִי־אֱלֹהִי הַזָּא קִירָא: וַיַּדַּע  
 אֶחָד מִהָּם וַיַּמְלִא סְפָונָגָחָמִין וַיַּשְׁמַעַם עַל־קָנָה וַיַּשְׁקַדֵּן  
 36 וַיֹּאמֶר הַנָּהוּ וַיַּרְאָה אָסְרִיבָא אֱלֹהִי לְהֹרִידָו: וַיַּשְׁעַזְבֵּן  
 37 נַתֵּן קָול גָּדוֹל וַיַּפְּחַח אַת־גְּפָשָׁו: וַפְּרַכְתָּה הַהִכְלָל נִקְרָעָה  
 38 לְשָׁנִים קָרְעִים מִלְמַעַלָּה לִמְתָה: וַיַּדַּא שֶׁר הַמָּאָה הַעֲמָד  
 מִנְדָּר כִּי בָּזָעָכוּ בָּכָה יִצְאָה נְפָשָׁו וַיֹּאמֶר אָכְנוּ הָאִישׁ הַזָּה  
 39 הַזָּה בְּנֵי־הָאֱלֹהִים: וּגְמִינְשִׁים הַזָּה שֵׁם צְפּוֹת מִרְחָק  
 40 וּבְתוֹךְ גָּמְדָרִים הַמְּגַדְּלִית וּמְרִים אָמָר שְׁלֵי־יַעֲקֹב  
 הַגְּזִיר

הצער ושליזוט ושלטמות: אשר בחרותו בגליל נמדד ו  
ברלי אחורי גם שדהו ואחריות רבות אשד-עלן אמר  
ירושלים: ועת הערב הגיא ומפני אשר עלה  
שבת רוחה היא הום שלפני השבוח: ניבא יפה קדש  
יוציא נכבד אשר רוחה מלחמה בסוזה למלכות דאלמים  
ונחטוק ניבא אל-פילטים ושאל את-ניבת יושע:  
ויהמה פילטים על-אשר מות ויקרא אל-שר הביאה  
ונשאלהו קדשה גע: וירץ מפיזעה המאה כיבון גען  
את-ניפחו ממנה ליסוף: והוא קונה סדרין וירד אמר  
ונברכחו בקדשו רישמו בקדש הקדשות ומלך און  
על-פתח הקבר: ומרם המודלית ומדים אם עשי ראי  
את-המקומות אשר הושם ששה:

טו. נודה פאשר עבר יומ השבת ותקנית מרים  
המודלית ומרם אם זכרו ושלטמות סטיט ללבת ולבד  
ארו בחס: ובאחד בשבת בפרק השבעם בא אל-  
בקבר בעלות השטחים: ותאמידת אשא אל-אחותה מי ז  
על-לען אחדראון מיל פחה הקבר: יבדביחן ראי  
ונבה נוללה האון כי הוה נוללה מאר: ותקבנה אל-  
תקד הקבר ותקבנה קהיר אחד ישב מיטן והיא עטה  
טמלה לבקה ותשומטמינה: ויאמר אליתן אל-  
תשומטמינה את-זושו קדשו לאזלב און מבקשתה  
הוא קם אען פה הנזום נזקים אשר השביבה בו:  
ואון לביך זוזה לטלטלה לאנטחים כי הילך הוא  
לפניכם חלילה ועם תראזו כאשר אמר لكم:  
ותפזרה לאות ונשיקת פודקבר כי אהונן קדשה  
ונטחן ולאהנו דבר לאיש כי גרא: (ונזה באשר  
קם מזחטיטים באחד בשבת נראה בראשית אל-תרים  
המודלית אשר גרש מזקה שבנה שעדים: ותכלך ותגער  
לאשיטן)

11 לאנשים אשר היה עמו והם מתאבלים ומכבים ובאשר  
 12 שמננו כי טו ונראה אליו לא האמין לו; ואחרידון  
 נראה בדמות אחותה לשען מהם בךך בחתם יזאים  
 13 תשלה; והם הילטו ונידזו לאחרים ונמס-ליהם לא  
 14 האמין; ובאחרנה נראה לעשתי העשר בהזותם  
 משבים לאבל וחרף חסרו אמונתם וקשה לבכם אשר  
 15 לא האמין לראו והוא נודע מקרחותם: ויאמר אליהם  
 לבי אל-כל-העולם וקראו את-הבטיחה לכל-הבריאה;  
 16 המאמין ונתקבל הוא יושע ואשר לא-אמין יאשם;  
 17 ואלה הדאות אשר ילו אל-המאmins יגרשו טדים  
 18 בשמי ובלשנות חרטות ידברו: נחשים ישאו בידיהם  
 וישתו ספדיות ולא זיקם על-חילים ישימו את-ידיהם  
 19 ויתב להם: נקי אחרי אשר דבר אתם האדון יונשא  
 השמיימה וישב לימין האלים: והמה יצא ויקראו  
 20 בפי-המקומות ייד האדון קיה עמם ויתוק את-דבר  
 פאות הניות אחרי אמן (ט)